

Arrest

nr. 341 161 van 13 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 4 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat D. VANDENBROUCKE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Moldavisch staatsburger van Roma origine afkomstig uit Otaci. Op 02/12/2022 diende uw moeder O.P. (...) (O.V. (...)) en vader V.R. (...) (O.V. (...)) een eerste verzoek in België in. Aangezien zij zich voor het CGVS niet aanboden op de voorziene dag van het persoonlijk onderhoud van 26/04/2023 werd hun verzoek beëindigd.

In 2024 dienden uw ouders een verzoek in in Nederland en in Frankrijk.

Op 06/09/2024 dienden uw ouders in hoofde van u een verzoek in België in. Op 18/11/2024 dienden uw ouders een tweede verzoek in.

Tijdens uw gehoor op 01/04/2025 heeft uw moeder verklaard dat u niet wil terugkeren naar Moldavië omdat u zich herinnert dat jullie allemaal aan het wenen waren. Jullie hadden toen schrik omdat soms mensen uit Oekraïne de grens overstaken. Het waren soms normale mensen en soms agressieve mensen die aan het roepen waren. U was bang dat ze het huis zouden binnenlopen. Zo kwam een dronken Oekraïens man bonken op de deur. U heeft toen een schrik opgelopen. Toen uw moeder hem een fles water gaf ging hij weg.

Uw vader heeft een dergelijk bezoek ook eens gehad toen u thuis was. Toen de oorlog begon sliepen jullie allemaal aangekleed uit schrik dat er iets kon gebeuren. U vreest ook dat uw moeder zal aangehouden worden en u dan alleen zal blijven. U bent in het bezit van uw paspoort en een brief van de sociale dienst van Otaci.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd uw moeder door het CGVS gehoord met de hulp van een Russische tolk om de asielmotieven in uw hoofde uiteen te zetten en eventuele stavingstukken neer te leggen, aangezien u zelf omwille van uw jeugdige leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt om de motieven voor uw verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten.

Verder werd er bij de beoordeling van alle elementen in het administratieve dossier rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Moldavië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit de verklaringen afgelegd door uw moeder blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als deze die werden aangehaald door uw moeder. Er werd besloten dat uw moeder er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet loopt. Daarom kan er evenmin een positief gevolg gegeven worden aan uw asielaanvraag. De motieven die aan de grondslag van de weigeringsbeslissing voor uw moeder zijn:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Moldavië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 3) dat u ongeveer anderhalf jaar onterecht een sociale uitkering ontving voor uw dochter die echter al het land had verlaten. U heeft dit geld inderdaad ontvangen maar u wist niet dat u er geen recht op had. De sociale dienst stelde dat u fraude heeft gepleegd en u dient voor een periode van 7 jaar alle ontvangen uitkeringen van uw 5 kinderen terug te betalen, dit komt neer op een bedrag van 14.000€.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u een document dd. 15/02/2023 van de sociale dienst van Otaci voor waaruit blijkt dat ten gevolge van het niet melden van veranderingen die zich hebben voorgedaan in de structuur of omstandigheden van uw gezin dit heeft geleid tot een schending van wettelijke bepalingen, als gevolg daarvan werd vastgesteld dat u ten onrechte het bedrag van 251.560,00 lei is betaald (i.e. bijna 13.000€), hetgeen niet wordt betwist door het CGVS.

Nergens in dit document wordt echter gepreciseerd dat dit in de door u beweerde omstandigheden zou zijn gebeurd, nl. dat u niet had aangegeven aan de sociale dienst dat uw oudste dochter het land had verlaten, dat u dit niet wist omdat u analfabeet bent, dat u daarom alle ontvangen uitkeringen van uw kinderen van over 7 jaar diende terug te betalen, en dat bij niet betaling uw eigendommen in beslag zullen worden genomen of u naar gevangenis zal worden gestuurd. U verklaart nochtans ook (CGVS p. 4) dat u reeds eerder documenten had ontvangen dat u niet in orde was met de wettelijke bepalingen en dat u deze niet kon lezen, maar u legt deze documenten niet voor. Bijgevolg dient reeds te worden vastgesteld dat u louter blote beweringen uit over de omstandigheden dat de sociale dienst er toe zou zijn gekomen om deze sociale uitkeringen van u terug te eisen.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie._de_roma-minderheid_20220304.pdf) en de COI Focus. Moldavië. Algemene

situatie van 22 februari 2024 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie._algemene_situatie_20240222.pdf)), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderraportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Vanuit de Romagemeenschap zijn er klachten over de effectieve toegankelijkheid en beschikbaarheid van politionele en juridische bijstand. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen. Het is voor Roma mogelijk om naar de politie te stappen, maar de administratieve rompslomp is volgens het adviescomité van de Raad van Europa te omslachtig, waardoor zij niet geneigd zijn om met hun zaak verder te gaan. Dat is voornamelijk het geval voor Roma die onvoldoende kennis hebben over het wettelijke en institutionele kader waarbinnen discriminatie kan worden bestreden. Romavertegenwoordigers zijn vragende partij voor professioneel juridisch advies en bijstand aan Roma zodat zij hun zaak aanhangig kunnen maken. Aangezien de grote meerderheid van de Roma op de armoedegrens leeft, zijn zij niet in staat om zelf een advocaat te betalen. Dat geldt eveneens voor een groot deel van de rest van de bevolking.

Uit voornoemde informatie blijkt verder dat er in geval van discriminatie of gewelddaden in Moldavië ook andere kanalen bestaan die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman, die aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden kan onderzoeken, of de Equality Council, dat bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken en waar een klacht over discriminatie via de website van die organisatie kan worden aangekaart. Voorts zijn er verschillende Romaorganisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten. Verder voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Er dient echter erop gewezen te worden dat deze informatie, waaruit blijkt dat ondanks een zekere vooruitgang op het vlak van rechtsbescherming voor Roma in Moldavië er nog tekortkomingen blijven bestaan, op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Uit bovenstaande informatie kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden.

Het volstaat bovendien niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie: een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

U blijft hier in gebreke. U stelt (CGVS p. 3-4) dat u in Moldavië geen eerlijk proces zal hebben omdat u Roma bent en dat dit zo voor alle Roma is, hetgeen een algemene bewering is die u niet kan onderbouwen. Zo heeft u vanuit België geen contact genomen met de sociale dienst van Otaci om uit te klaren waarom u alle uitkeringen van uw kinderen die u had ontvangen over een periode van 7 jaar diende terug te betalen, terwijl u volgens uw beweringen enkel onterecht voor anderhalf jaar nog een uitkering had ontvangen voor uw oudste dochter die het land had verlaten. Uw motivering dat uw moeder bang is om erheen te gaan omdat ze dan haar huis in beslag gaan nemen en dat u er persoonlijk heen moet gaan, is een blote bewering. Gevraagd of zich heeft geïnformeerd in Moldavië wat u met dit probleem zou kunnen aanvangen, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of er geen organisaties zijn in Moldavië die specifiek hulp kunnen bieden aan Roma, die bv. een advocaat ter beschikking kunnen stellen, antwoordt u ontkennend en stelt u ook dat u er geen kent of geen weet van heeft. U vertoont bijgevolg een onaannemelijk gebrek aan interesse in de nasleep van deze door u ingeroepen feiten, hetgeen niet alleen op ernstige wijze de door u ingeroepen vrees relativeert, maar eveneens de geloofwaardigheid ervan in het gedrang brengt.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie._de_romaminderheid_20220304.pdf) en de COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie._algemene_situatie_20240222.pdf)) toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder

niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd.

De Moldavische wetgeving voldoet grotendeels aan het EU-acquis wat betreft non-discriminatie en gelijkheid. Haatmisdrijven zijn opgenomen als strafbaar feit in de Strafwet. Wetswijzigingen in de Strafwet en het wetboek inzake overtredingen, goedgekeurd in mei 2022, zorgen ervoor dat aanzetten tot discriminatie en geweld, geïnspireerd door haat, strafbaar zijn. Verder zijn er strengere straffen voor misdrijven die zijn ingegeven door vooroordelen of stereotypes over ras, kleur, etnie, nationale origine, sociale achtergrond, staatsburgerschap, enzovoort. Sinds april 2022 is haatspraak opgenomen in de Strafwet. De Interethnic Relations Agency (IRA) is bevoegd voor de bevordering van relaties met nationale minderheden en maakt deel uit van een nationale strategie ter versterking van interetnische relaties voor de periode 2017-2027. Sinds 2020 heeft de eerste minister een adviseur over mensenrechten en interetnische relaties. Tijdens een bezoek van de Raad van Europa in september 2022 bekleedt een Roma-vertegenwoordiger deze functie. Sinds februari 2023 is de functie opnieuw vacant. De Moldavische autoriteiten hebben sinds 2011 verschillende nationale programma's met bijbehorend actieplan voor de integratie van Roma goedgekeurd. In augustus 2022 keuren de autoriteiten een nieuw programma goed ter ondersteuning van de Roma-bevolking voor de periode 2022-2025. Hiermee willen de autoriteiten ervoor zorgen dat Roma beter kunnen deelnemen aan het sociale en politieke leven in Moldavië. Een van de positiefste verwezenlijkingen van deze actieplannen, volgens het adviescomité van de Raad van Europa, is de introductie van Roma-bemiddelaars. Zij werken samen met de lokale autoriteiten, onderwijs- en gezondheidsinstellingen om de integratie van de Roma-gemeenschap te bevorderen. Daarnaast bestaat er het National Human Rights Action Plan 2018-2022 met een hoofdstuk gewijd aan Roma met het oog op het garanderen van alle rechten zonder discriminatie. De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. De Equality Council is bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. De Europese Commissie (EC) stelt ook vooruitgang vast wat betreft de inclusie van Roma, met name dankzij het programma ter ondersteuning van Roma voor de periode 2022-2025. De Peoples Advocate of ombudspersoon kan een rechtszaak starten voor het Grondwettelijk Hof en de reguliere rechtbanken alsook kan de ombudsdienst ambtshalve een onderzoek starten. Het adviescomité van de Raad van Europa wijst op de belangrijke rol van de Equality Council en de People's Advocate in de strijd tegen discriminatie. Beide diensten dragen bij tot het garanderen van gelijkheid en het respecteren van de mensenrechten van etnische minderheden.

Discriminatie van Roma op de arbeidsmarkt blijft een probleem. De beperkte participatie van Roma op de formele arbeidsmarkt is echter ook het gevolg van een lage scholingsgraad. Roma zijn eerder werkzaam in de informele economie en doen seizoensarbeid (net zoals een aanzienlijk deel van de niet Roma-bevolking in Moldavië). Hoewel slechts een beperkt aantal Roma recht heeft op socialezekerheidsuitkeringen, is dit voornamelijk het gevolg van langdurige werkloosheid in combinatie met een meerderheid van de Roma-gemeenschap die niet officieel is tewerkgesteld. Roma-gezinnen, inclusief deze met gezinsleden met een handicap, ontvangen sociale bijstand. Kinderbijslag is voor Roma een belangrijke bron van inkomsten.

Kort voor de coronapandemie stelt de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, voornamelijk in het basisonderwijs. Dat is grotendeels te danken aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Wat betreft de toegang tot onderwijs, dient te worden opgemerkt dat lager onderwijs gratis is en onderwijs in het algemeen is verplicht tot de negende graad (15-16 jaar). Toch ligt het inschrijvingspercentage van Roma-kinderen op alle niveaus van het onderwijs lager dan bij niet-Roma-kinderen. Factoren als armoede, gebrek aan vervoer naar school vanuit afgelegen rurale gebieden, de ongeschooldheid van de ouders en culturele gebruiken binnen de Roma-gemeenschap (bv. het mindere belang dat gehecht wordt aan onderwijs, kindhuwelijken bij meisjes, de impact van migratie) liggen aan de basis van dit verschil.

Sinds 2015 bestaat er een wet inzake huisvesting die Roma erkent als een van de begunstigden van sociale huisvesting. De European Commission against Racism and Intolerance (ECRI) rapporteert in 2018 dat de implementatie van deze wet te wensen overlaat ten gevolge van een significant tekort aan financiële middelen. De toegang tot adequate huisvesting is niet enkel een probleem voor Roma. Er is een algemeen tekort is aan sociale huisvesting, voornamelijk op het platteland, en een beperkte toegang tot stromend water en riolering.

Het gezondheidssysteem in Moldavië streeft ernaar toegankelijk te zijn voor iedereen. Verschillende soorten zorg zijn gratis ongeacht of iemand een ziektekostenverzekering heeft of niet. Dat gaat over de eerstelijns- en spoedzorg en behandelingen voor tuberculose, aids en kanker. Mensen met een arbeidscontract en

zelfstandigen hebben via hun sociale bijdragen een ziektekostenverzekering. Andere personen wiens ziektekosten automatisch worden gedekt zijn kinderen, studenten, zwangere vrouwen (inclusief postnatale zorg), moeders van minstens vier kinderen, mensen met een handicap, gepensioneerden, geregistreerde werklozen, mensen die sociale bijstand krijgen en mensen die onder de armoedegrens leven. Wat betreft Roma, rapporteert het USDOS dat er vaak onvoldoende plaatsen zijn waar Roma terecht kunnen voor dringende medische hulp in de buurt van hun afgelegen vestigingen. Verder stelt het USDOS dat gezondheidswerkers Roma ongelijk of willekeurig behandelen. De East Europe Foundation (EEF) concludeert dat informele betalingen in ruil voor medische diensten (ook een probleem voor niet-Roma) de voornaamste hindernis vormen om medische hulp te zoeken. Een bijkomend obstakel voor Roma is een gebrek aan vertrouwen in artsen en angst voor de houding van een arts tegenover Roma.

Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt, de verbetering van hun sociaaleconomische levensomstandigheden en betere toegang tot huisvesting en gezondheidszorg niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Uw man haalde nog aan dat Roma in Moldavië worden gediscrimineerd, hij stelde hieromtrent (CGVS man p. 4) dat als hij in een winkel stapte ze niet in zijn ogen keken en hem niet aanspraken, hetgeen bezwaarlijk kan beschouwd worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hij stelde ook dat men Roma geen werk geeft maar uit jullie verklaringen blijkt dat jullie weldegelijk werk hadden en genoten van een sociale uitkering (CGVS man p. 3; CGVS p. 3).

Wat de problemen van jullie kinderen op school betreft, blijkt uit de verklaringen van uw man (CGVS man p. 5-6) dat de kinderen slechts naar school konden gaan mits het betalen van bepaalde bedragen hetgeen niet nodig was opdat de Moldavische kinderen school konden lopen en dat hij dit tevergeefs ging aanklagen bij de burgemeester van het dorp. U maakte geen melding van dergelijke problemen om jullie kinderen school te laten lopen en stelde (CGVS p. 5) dat jullie kinderen net als al de andere leerlingen een bepaald bedrag dienden te betalen om naar school te gaan. Voorts had u geen weet dat uw man stappen had ondernomen bij de burgemeester. Deze vaststellingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Zowel u (CGVS p. 5) als uw man (CGVS p. 4) vrezen dat de oorlog in Oekraïne gevolgen zal hebben in Moldavië. Er dient te worden vastgesteld dat uw vrees voor het risico dat er een conflict uitbreekt in Moldavië, uitsluitend gebaseerd is op veronderstellingen van uw kant. U levert namelijk geen enkel tastbaar bewijs dat erop wijst dat het huidige conflict in Oekraïne zich naar het Moldavische grondgebied zou kunnen uitbreiden. Het Commissariaat-generaal wijst erop dat het niet de taak van de asielinstanties is om in abstracto, op louter hypothetische basis te beslissen: de verzoeker moet in concreto bewijzen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt, of dat hij behoort tot een groep die volgens de beschikbare informatie over zijn land systematisch wordt blootgesteld aan dergelijke vervolging of schade. Bijgevolg kan uw vrees voor een gewapend conflict in Moldavië door het Commissariaat-generaal niet als gegrond worden beschouwd.

Wat betreft jullie vrees voor vluchtelingen uit Oekraïne die mensen in Moldavië lastig vallen halen jullie elk één voorval aan (CGVS man p. 7-8; CGVS D. (...) p. 3) van een dergelijke persoon die bij jullie langskwam en die in het geval van uw man door hem en twee andere personen kon weggejaagd en die in uw geval wegging nadat u hem water had gegeven. Dat jullie kinderen hierdoor schrik kregen is begrijpelijk maar hieruit blijkt niet dat jullie fysieke integriteit of vrijheid in gevaar waren zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat jullie het risico liepen op een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS benadrukt tot slot dat asielzoekers in aanmerking kunnen komen voor de vluchtelingenstatus of voor de subsidiaire beschermingsstatus als blijkt dat hun minderjarige kinderen bij een terugkeer naar Moldavië moeten vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uw asielrelaas werd ongegrond bevonden. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat uw kinderen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk vervolging moet vrezen of er een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2 van de

Vreemdelingenwet. Dient hierbij nog opgemerkt te worden dat u drie kinderen heeft die minderjarig zijn. Het is dan ook zeer bevreemdend te moeten vaststellen dat enkel D.P. (...) in eigen naam een asielaanvraag heeft ingediend en hierbij uitsluitend verwijst naar uw asielmotieven. Indien de door u aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat alle minderjarige kinderen in uw gezin tegelijkertijd een persoonlijke asielaanvraag zouden indienen. Dit klemmt des te meer nu u tijdens uw gehoor op de zetel van het CGVS op 01/04/2025 uitdrukkelijk gevraagd werd of u vreest voor uw kinderen in geval van een terugkeer naar Moldavië. U verwees toen enkel naar het door uzelf uiteengezette asielrelaas. De vaststelling dat niet alle minderjarige kinderen in uw gezin tegelijkertijd een persoonlijk asielaanvraag indienen ondermijnt dan ook niet alleen de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging, maar doet ook het vermoeden rijzen dat u de mogelijkheid om uw minderjarige kinderen een persoonlijke asielaanvraag te laten indienen gebruikt ten einde uw recht op opvang, dan wel uw verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

De door u en uw gezin voorgelegde paspoorten bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

Dient hierbij nog opgemerkt te worden dat u twee broers en één zus heeft die minderjarig zijn. Het is dan ook zeer bevreemdend te moeten vaststellen dat enkel u in eigen naam een asielaanvraag heeft ingediend en hierbij uitsluitend verwijst naar de asielmotieven van uw moeder. Indien de door uw moeder aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat alle minderjarige kinderen in uw gezin tegelijkertijd een persoonlijke asielaanvraag zouden indienen. Dit klemmt des te meer nu uw ouders tijdens hun gehoor op de zetel van het CGVS op 01/04/2025 uitdrukkelijk gevraagd werd of zij een vrees hebben voor hun kinderen in geval van een terugkeer naar Moldavië. Uw ouders verwezen toen enkel naar het door hun uiteengezette asielrelaas. De vaststelling dat niet alle minderjarige kinderen in uw gezin tegelijkertijd een persoonlijk asielaanvraag indienen, ondermijnt niet alleen de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in hoofde van u, uw broers en zus, en uw ouders, maar doet ook het vermoeden rijzen dat uw ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk asielaanvraag te laten indienen gebruiken ten einde hun recht op opvang, dan wel hun verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

Uw paspoort bevat louter persoonsgegevens die niet worden betwist.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster vraagt vooraf om door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) te worden gehoord. Tijdens dit gehoor wenst zij de onduidelijkheden die naar aanleiding van de vorige gehoren gerezen zouden zijn recht te zetten. Zij heeft de indruk dat zij mis begrepen is geweest.

2.2. Volgens verzoekster schendt de bestreden beslissing de motiveringsplicht zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekster “wijst erop dat verwerende partij bij het nemen van de beslissing op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, de in artikel 57/6, §3, derde lid gestelde termijn van vijftien werkdagen niet gerespecteerd heeft.

(...)

Het moge duidelijk zijn dat het Commissariaat – Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen geenszins inzicht in haar motieven verschaft en geenszins in haar motivering te kennen geeft waarom bovenvermelde termijn niet werd gerespecteerd.

Minstens is er sprake van de schending van de materiële motiveringsplicht.”

“Verzoekster kan zich niet akkoord verklaren met de vaststelling van het Commissariaat – Generaal dat haar asielaanvraag niet-ontvankelijk kan worden verklaard in de zin van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekster stelt dat het CGVS ten onrechte motiveert dat in haren hoofde geen substantiële redenen voorhanden zijn om Moldavië niet als veilig land van herkomst te beschouwen.

“Verzoekster meent dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Moldavië omwille van het behoren tot een bepaalde sociale groep, in de zin van artikel 48/3, § 4, van de Vreemdelingenwet, zijnde de Roma. Verwerende partij kan niet gevolgd worden als zij stelt dat in geval van eventuele veiligheidsproblemen de in Moldavië opererende overheden aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van art. 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Deze stelling van verwerende partij kan geenszins gevolgd worden, nu deze geenszins overeenstemt met de Moldavische realiteit”.

Verzoekster geeft een aantal algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming, geeft aan dat zij steeds eenduidige en coherente verklaringen heeft afgelegd en doet gelden:

“Door het Commissariaat - Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen werd onvoldoende rekening gehouden met de minderjarigheid van verzoekster.”

Verzoekster wijst op rechtspraak van de Raad en geeft aan:

“Nochtans blijkt uit de beslissingen van het Commissariaat – Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dat er geen rekening werd gehouden met de leeftijd.”

“Verzoekster is de mening toegedaan, dat zij in weerwil tot de beslissing van het Commissaris – Generaal wel in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatuut. Verzoekster is dan ook de mening toegedaan dat er in casu sprake is van schending van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève en artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.”

Verzoekster vraagt om rekening te houden met haar kwetsbaar profiel als minderjarige Roma. *“Waar autoriteiten in landen van herkomst nog bescherming kunnen bieden aan volwassenen of wanneer volwassenen zelf nog bescherming kunnen vinden in de landen van herkomst door bijvoorbeeld gebruik van hun sociale netwerk is het aannemelijk dat dat veel lastiger is voor kwetsbare kinderen: kinderen zijn minder weerbaar en hebben doorgaans een beperkter sociaal netwerk.*

In casu dient vastgesteld te worden dat dit sociaal netwerk in het land van herkomst ontbreekt. Door verwerende partij werd hier geenszins rekening mee gehouden.

Bovendien zullen de autoriteiten in de landen van herkomst waarschijnlijk de ouders of andere familieleden verantwoordelijk houden voor de bescherming van hun kinderen. Onderzocht zou moeten worden of ouders (desgevallend familieleden) daadwerkelijk in staat zijn om hun kinderen voldoende kunnen beschermen, rekening houdend met de specifieke kwetsbaarheden van de ouders (familieleden). Gevluchte kinderen kunnen bijzondere beschermingsnoden hebben. Zo hebben kinderen een veilige ontwikkelingsomgeving nodig om in op te groeien.

Op grond van het bovenstaande kan gesteld worden dat de drempel voor het aannemen van een vluchtelingenstatus voor een kind lager ligt dan bij volwassenen, zoals ook de VN-Vluchtelingenorganisatie UNHCR bepleit. In casu dient gesteld te worden dat deze bescherming in het land van herkomst onbestaande is.

Naast de vervolgingsgronden die ouders mede namens het kind aanvoeren, die mogelijk bij het kind nog nijpender kunnen uitpakken, kan er kindspecifieke vrees voor vervolging aanwezig zijn die noopt tot internationale bescherming, zoals de vrees voor genitale verminking, gedwongen uithuwelijking, eerwraak, bloedwraak, kinderontvoering, rekrutering als kindsoldaat, kinderhandel en kinderarbeid (arbeidsgerelateerde en/of seksueel gerelateerde uitbuiting), maar ook in geval de ontwikkeling van het kind in gevaar is door

verwestering of de afwezigheid van minimale standaarden van sociaal-cultureel-economische rechten, zoals adequate huisvesting, schoon drinkwater en voedsel of wanneer kinderen door het ontbreken van geboorteregistratie onthouden zijn van onderwijs, gezondheidszorg en andere diensten.. Ook deze kindspecifieke vrees voor vervolging is in deze aanwezig. Minstens werd dit door verwerende partij niet onderzocht.”

Verzoekster stelt dat het voordeel van de twijfel moet worden verleend en wijst op artikel 4, 5° van de Europese Kwalificatierichtlijn.

Verzoekster geeft andermaal een aantal algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming, geeft aan dat zij steeds eenduidige en coherente verklaringen heeft afgelegd en doet gelden:

“Verzoekster erop dat zij alles heeft verteld wat zij wist. Meer kan zij niet vertellen. Zij wijst erop zo er sprake zou zijn van tegenstrijdigheden, deze tegenstrijdigheden pas gevonden kunnen worden na een minutieus vergelijken van beide verklaringen. Deze kleine tegenstrijdigheden zullen niet zwaarwichtig genoeg zijn om daaruit af te leiden dat het relaas van verzoekster weinig aannemelijk zou zijn. Verzoekster wijst er tevens op dat in zoverre er sprake is van incoherenties, quod non, deze incoherenties geenszins de kern van haar asielaas raken. Zij verhinderen helemaal niet om aan dit relaas geloof te hechten”.

Verzoekster stelt in ondergeschikte orde dat zij aanspraak meent te kunnen maken op de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster wijst daarbij op artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van het EVRM, artikel 1 van het Handvest en artikel 15, c van de Europese Kwalificatierichtlijn, geeft in dit kader een aantal algemene en theoretische beschouwingen en doet gelden:

“Als blijkt dat in een land van herkomst de leefomstandigheden voor het kind niet adequaat zijn, waar bovendien niet tegemoetgekomen kan worden aan de bijzondere behoeften van het kind zou artikel 1 Handvest tot (subsidiaire) bescherming van het kind kunnen verplichten. Zoals hoger gesteld heeft de verzoekster bijzondere behoeften.

Het staat buiten kijf dat in het land van herkomst hieraan niet tegemoet kan worden gekomen.”

Verzoekster vervolgt:

“Verzoekster wenst in te gaan op de categorie c

(c) Foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst dreigt te ondergaan

De verwijdering van een vreemdeling door een contracterende staat kan, in voorkomend geval, een probleem opleveren in het licht van art. 3 E.V.R.M. wanneer er ernstige en bewezen redenen zijn om te geloven dat de betrokkene, indien men hem uitwijst naar het land van bestemming, er een daadwerkelijk risico loopt om te worden onderworpen aan een onmenselijke of vernederende behandeling. De bescherming die in dit opzicht wordt verzekerd door art. 3 E.V.R.M. is ruimer dan die welke wordt voorzien door het Internationaal Verdrag van Genève 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen. De door art. 3 E.V.R.M. geboden bescherming heeft ook een absoluut karakter en lijdt geen enkele uitzondering. (R.v.St. nr. 97.536, 6 juli 2001 <http://www.raadvst-consetat.be> (6 april 2002); , Rev. dr. étr. 2001, 469, noot -.)

Verzoekster wijst erop dat zij ingeval van terugkeer het slachtoffer zal worden van een onmenselijke of vernederende behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM). Indien verzoekster teruggewezen zou worden naar Moldavië zal dit tevens een zodanige psychologische ontreddering teweegbrengen bij haar. Een gedwongen terugkeer zal in dit geval overeenstemmen met een behandeling die door art. 3 E.V.R.M. verboden is.

17. Verzoekster kan dan ook aanspraak maken op de subsidiaire bescherming.

Minstens dient gesteld te worden dat al deze zaken niet door verwerende partij werden onderzocht.”

2.3. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“1. Akte te verlenen aan verzoekster van huidig verzoekschrift in beroep tegen de beslissing van het Commissariaat – Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 22.05.2025

2. Alvorens te beslissen, akte te verlenen van het feit dat verzoekster wenst te worden gehoord op nader te bepalen dag en uur.

3. De vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren.

4. Derhalve de vordering in kosteloze rechtspleging ontvankelijk en gegrond te verklaren;

5. Te oordelen dat verzoekster aantoonde dat zij de bescherming van het land waarvan zij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging wegens haar ras, nationaliteit, godsdienst, het behoren tot een sociale groep of haar politieke overtuiging in de zin van artikel 1 A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en bijgevolg aan verzoekster de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen;.

6. Ondergeschikt te oordelen dat verzoekster een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2,c van de wet van 15 december 1980 in geval van terugkeer naar Moldavië en bijgevolg te stellen dat verzoekster in aanmerking komt voor subsidiaire beschermingsstatus.

7. Te oordelen dat het aan de Raad aan essentiële elementen ontbreekt om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en bijgevolg de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te vernietigen.”

2.4. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoekster in het onderhavige verzoekschrift verzoekt om door de Raad te worden gehoord om *“de onduidelijkheden die naar aanleiding van de vorige verhoren zouden gerezen zijn recht te zetten”* en omdat zij *“de indruk”* zou hebben *“dat zij misbegrepen is geworden”*, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de Vreemdelingenwet schriftelijk verloopt. Overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel mogen verzoekster en haar advocaat bovendien hun opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen daarbij worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn. Verzoekster had gelet op voormeld wetsartikel middels het onderhavige verzoekschrift de nodige toevoegingen kunnen en moeten doen, de nodige verduidelijkingen kunnen en moeten aanbrengen en de beweerde misverstanden kunnen en moeten rechtzetten. In dit kader kan zij bezwaarlijk volstaan met de voormelde, blote, algemene, ongefundeerde, niet-gestaafde en niet nader uitgewerkte beweringen dat er *“naar aanleiding van de vorige verhoren”* onduidelijkheden *“zouden gerezen zijn”* en dat zij de indruk zou hebben mis begrepen te zijn geweest.

3.2. Dient voorts te worden opgemerkt dat de Raad te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, geen uitspraak doet over een verblijfsstatus en zich ook niet uitspreekt over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Verder maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM, die inhoudelijk in lijn liggen met artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, en artikel 1 van het Handvest van de grondrechten van de EU, dat het recht op de menselijke waardigheid waarborgt, is daarbij *in casu* niet aan de orde.

3.3. Dient, waar verzoekster zich beroept op artikel 4 en artikel 15 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011, voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013.

Artikel 4 van deze richtlijn werd omgezet in Belgisch recht in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan verzoekster zich te dezen niet dienstig en rechtstreeks beroepen op de schending van artikel 4 van de voormelde richtlijn. Met de inhoud van de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt in hetgeen volgt en voor zover deze artikelen te dezen van toepassing zouden zijn uiteraard wel terdege rekening gehouden.

Artikel 15 van de voormelde richtlijn werd omgezet in Belgisch recht in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster zich te dezen ook niet dienstig en rechtstreeks beroepen op de schending van artikel 15 van de voormelde richtlijn. Met de inhoud en de toepassing van artikel 48/2, § 2 van de Vreemdelingenwet, wordt in hetgeen volgt rekening gehouden.

3.4. Dient, waar verzoekster doet gelden *“dat verwerende partij bij het nemen van de beslissing op grond van artikel 57/6, §3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, de in artikel 57/6, §3, derde lid gestelde termijn van vijftien werkdagen niet gerespecteerd heeft”*, verder te worden vastgesteld dat verzoekster een verkeerde lezing van de bestreden beslissing doet.

De bestreden beslissing betreft immers geen beslissing die werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Wel werd deze genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6, § 1, eerste lid, 1° en 2° en artikel 57/6/1, § 1, § 2 en § 3 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoekster verweerder zou verwijten dat, ondanks dat de termijn van 15 dagen zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet werd overschreden, toch een versnelde procedure

werd gevoerd en werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van haar verzoek om internationale bescherming, in zoverre verzoekster laat uitschijnen dat, nadat de voormelde termijn was verstreken, geen versnelde procedure meer mocht worden gevoerd en verweerder evenmin nog mocht beslissen tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming en in zoverre verzoekster aangeeft dat verweerder in dit kader diende te motiveren waarom de voormelde termijn werd overschreden, dient verder te worden vastgesteld dat verzoekster in dit betoog hoegenaamd niet kan worden gevolgd.

Overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien de verzoeker, zoals *in casu* voor verzoekster het geval was, afkomstig is uit een veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in dit geval, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing neemt *“inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen”*.

Verzoekster leidt uit een samenlezen van de voormelde bepalingen ten onrechte af dat het gegeven dat de termijn van vijftien dagen werd overschreden tot gevolg zou hebben dat er niet (meer) mocht worden vastgesteld dat zij van een veilig land afkomstig is, dat er geen versnelde procedure (meer) mocht worden gevolgd en dat het verzoek om internationale bescherming niet (meer) kennelijk ongegrond mocht worden bevonden.

Nergens blijkt uit de voormelde bepalingen of uit enig ander wetsartikel immers dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek.

Te dezen kan bovendien worden verwezen naar hetgeen in de Memorie van Toelichting omtrent de voormelde bepalingen gesteld wordt. Vooreerst wordt hierin duidelijk aangegeven: *“Algemeen gezien verhindert het overschrijden van de termijn van 15 werkdagen niet dat de behandelingsprocedure wordt versneld”*. Hoe dan ook blijkt, dit in tegenstelling met wat verzoekster laat uitschijnen, bovendien uit de Memorie van Toelichting dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet werd behandeld volgens een versnelde procedure (artikel 57/6/1, § 1) er niet aan in de weg staat dat de commissaris-generaal *in fine* een verzoek toch als kennelijk ongegrond kan beschouwen. In dit kader blijkt overigens eveneens dat *“volgens de huidige stand van de wetgeving, het feit dat een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, geen enkel gevolg heeft op het verloop van de asielprocedure, en meer in het bijzonder op het niveau van het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, 112-113, 116)*.

Dat artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet geschonden zou zijn doordat er toepassing werd gemaakt van de versnelde procedure en doordat er werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen.

Evenmin kan gelet op het voorgaande worden aangenomen dat verweerder expliciet had dienen te motiveren waarom de voormelde termijn niet kon worden gerespecteerd en waarom er desondanks alsnog toepassing werd gemaakt van de versnelde procedure en werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster.

3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt dat aan de in hoofde van verzoekster vastgestelde bijzondere procedurele noden, als begeleide minderjarige, op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd uw moeder door het CGVS gehoord met de hulp van een Russische tolk om de asielmotieven in uw hoofde uiteen te zetten en eventuele stavingstukken neer te leggen, aangezien u zelf omwille van uw jeugdige leeftijd niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt om de motieven voor uw verzoek om internationale bescherming uiteen te zetten.

Verder werd er bij de beoordeling van alle elementen in het administratieve dossier rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekster voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Zij vergenoegt zich er immers toe boudweg en op louter algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te beweren dat uit de bestreden beslissing niet zou blijken dat er (voldoende) rekening zou zijn gehouden met haar leeftijd en dat haar dossier vanuit kind-specifiek standpunt zou zijn beoordeeld. Met deze loutere en aperte miskennis van de voormelde, in de bestreden beslissing opgenomen motieven, ontkracht verzoekster deze motieven hoegenaamd niet. Verzoekster kan met haar voormelde, louter algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte beweringen geenszins volstaan om *in concreto* aan te tonen of aannemelijk te maken dat, waar of waarom verweerder bij de beoordeling van haar verklaringen en haar verzoek om internationale bescherming onvoldoende rekening zou hebben gehouden met haar leeftijd. Evenmin kan zij hiermee volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat, waar of op welke wijze zulks concreet van invloed zou zijn geweest op de behandeling en de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekster niet concreet aantoonde of hard maakte dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.7. De bestreden beslissing werd, zoals reeds hoger werd aangegeven, genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6, § 1, eerste lid, 1° en 2° en artikel 57/6/1, § 1, § 2 en § 3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 1, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet bepalen:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd :

1° om aan de vreemdeling de vluchtelingenstatus, in de zin van artikel 48/3, te erkennen of weigeren te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, toe te kennen of weigeren toe te kennen;

2° om een verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond te beschouwen op basis van artikel 57/6/1, § 2”.

In artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet wordt bepaald:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

In dit kader en in het licht van het voorgaande, werd in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:
“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Moldavië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

Dient echter te worden vastgesteld dat Moldavië niet langer is opgenomen op de lijst van veilige landen van herkomst die bepaald wordt bij KB van 3 december 2025 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Gelet op de kwalificatie van Moldavië als een veilig land overeenkomstig het koninklijk besluit van 12 mei 2024, kon de commissaris-generaal evenwel op rechtmatige wijze besluiten tot een versnelde behandeling van het verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. Evenmin ziet de Raad in, noch wordt zulks door verzoekster *in concreto* aangetoond, hoe deze versnelde behandeling van het verzoek haar zou hebben benadeeld.

Dat Moldavië bij het voormelde KB van de lijst van veilige landen van herkomst werd geschrapt, betekent echter niet dat de Raad te dezen en in het kader van het onderhavige beroep niet tot een oordeel kan komen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en kan de Raad te dezen overgaan tot een onderzoek ten gronde, aan de hand van de elementen zoals opgenomen in het rechtsplegingsdossier en het in dit dossier opgenomen administratief dossier, van de door verzoekster aangevoerde asielmotieven.

Verzoekster kan dan ook niet worden bijgetreden waar zij ter terechtzitting aanvoert dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd omwille van het enkele feit dat Moldavië bij het voormelde KB van 3 december 2025 van de lijst van veilige landen van herkomst werd geschrapt. Zij brengt niet het minste concrete element aan waaruit kan blijken dat de Raad hierdoor niet over alle elementen zou beschikken die nodig zijn om haar verzoek om internationale bescherming te beoordelen. De Raad benadrukt dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 1 april 2025 bij monde van haar moeder de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. Verder had zij tevens de mogelijkheid om middels haar verzoekschrift en/of per aanvullende nota nieuwe elementen bij te brengen ter staving van haar verzoek om internationale bescherming.

3.8. Verzoekster is de dochter van R.V. en P.O. Het beroep van verzoeksters ouders is bij de Raad gekend onder het rolnummer RvV 340 337. Bij arrest nr. 341 160 van 13 februari 2026 werd inzake het voormelde beroep en ten aanzien van verzoeksters ouders geoordeeld als volgt:

“1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van R.V. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Moldavisch staatsburger van Roma origine afkomstig uit Otaci. Op 02/12/2022 diende u samen met uw vrouw O.P. (...) (O.V. (...)) een eerste verzoek in België in. Aangezien jullie zich voor het CGVS niet aanboden op de voorziene dag van het persoonlijk onderhoud van 26/04/2023 werd jullie verzoek beëindigd. In 2024 diende jullie een verzoek in in Nederland en in Frankrijk.

Op 18/11/2024 dienden jullie een tweede verzoek in België in. Eerder hadden jullie op 06/09/2024 een verzoek ingediend in hoofde van jullie dochter D.P. (...) (O.V. (...)).

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw verzoek tot internationale bescherming integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw vrouw werden aangehaald.

Uw vrouw verklaart het volgende:

“U bent een Moldavisch staatsburger van Roma origine afkomstig uit Otaci. Op 02/12/2022 diende u samen uw man V.R. (...) (O.V. (...)) een eerste verzoek in België in. Aangezien jullie zich voor het CGVS niet aanboden op de voorziene dag van het persoonlijk onderhoud van 26/04/2023 werd jullie verzoek beëindigd.

In 2024 diende jullie een verzoek in in Nederland en in Frankrijk.

Op 18/11/2024 dienden jullie een tweede verzoek in België in. Eerder hadden jullie op 06/09/2024 een verzoek ingediend in hoofde van jullie dochter D.P. (...) (O.V. (...)).

U haalt aan dat de sociale dienst van uw stad u in februari 2023 verweet dat u fraude had gepleegd met de sociale uitkeringen die u ontving voor uw kinderen. Uw oudste dochter had Moldavië verlaten anderhalf jaar voor ze 18 jaar werd. U bleef echter tot deze leeftijd een sociale uitkering ontvangen voor haar. U kan echter niet lezen dus u wist niet dat dit onterecht was. De sociale dienst vraagt voor een periode van 7 jaar dat u alle ontvangen uitkeringen van uw 5 kinderen zou terug betalen, dit komt neer op een bedrag van 14.000€. Indien u deze som niet betaalt binnen 2 à 3 jaar zal men uw eigendom in beslag nemen, maar u heeft helemaal geen eigendom, of naar de gevangenis sturen. Voorts haalt u aan dat de kinderen op school niet correct werden behandeld. Ook woonden jullie bij de grens van Oekraïne en vreest u dat er een bom op jullie huis zou vallen. Er waren ook vluchtelingen die de grens overstaken en waarvoor jullie bang waren. Ter ondersteuning van uw verzoek legt u uw internationaal paspoort voor en deze van uw man en kinderen, en een brief van de sociale dienst van Otaci.”

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Moldavië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U baseert uw verzoek tot internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw vrouw O.P. (...) (O.V. (...)). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming heb ik een weigeringsbeslissing genomen. Bijgevolg dient ook voor u dezelfde beslissing te worden genomen. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw vrouw hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in haar beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Moldavië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 3) dat u ongeveer anderhalf jaar onterecht een sociale uitkering ontving voor uw dochter die echter al het land had verlaten. U heeft dit geld inderdaad ontvangen maar u wist niet dat u er geen recht op had. De sociale dienst stelde dat u fraude heeft gepleegd en u dient voor een periode van 7 jaar alle ontvangen uitkeringen van uw 5 kinderen terug te betalen, dit komt neer op een bedrag van 14.000€.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u een document dd. 15/02/2023 van de sociale dienst van Otaci voor waaruit blijkt dat ten gevolge van het niet melden van veranderingen die zich hebben voorgedaan in de structuur of omstandigheden van uw gezin dit heeft geleid tot een schending van wettelijke bepalingen, als gevolg daarvan werd vastgesteld dat u ten onrechte het bedrag van 251.560,00 lei is betaald (i.e. bijna 13.000€), hetgeen niet wordt betwist door het CGVS.

Nergens in dit document wordt echter gepreciseerd dat dit in de door u beweerde omstandigheden zou zijn gebeurd, nl. dat u niet had aangegeven aan de sociale dienst dat uw oudste dochter het land had verlaten, dat u dit niet wist omdat u analfabeet bent, dat u daarom alle ontvangen uitkeringen van uw kinderen van over 7 jaar diende terug te betalen, en dat bij niet betaling uw eigendommen in beslag zullen worden genomen of u naar gevangenis zal worden gestuurd. U verklaart nochtans ook (CGVS p. 4) dat u reeds eerder documenten had ontvangen dat u niet in orde was met de wettelijke bepalingen en dat u deze niet kon lezen, maar u legt deze documenten niet voor. Bijgevolg dient reeds te worden vastgesteld dat u louter blote beweringen uit over de omstandigheden dat de sociale dienst er toe zou zijn gekomen om deze sociale uitkeringen van u terug te eisen.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_roma-minderheid_20220304.pdf) en de COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20240222.pdf)), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderrapportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Vanuit de Romagemeenschap zijn er klachten over de effectieve toegankelijkheid en beschikbaarheid van politionele en juridische bijstand. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen. Het is voor Roma mogelijk om naar de politie te stappen, maar de administratieve rompslomp is volgens het adviescomité van de Raad van Europa te omslachtig, waardoor zij niet geneigd zijn om met hun zaak verder te gaan. Dat is voornamelijk het geval voor Roma die onvoldoende kennis hebben over het wettelijke en institutionele kader waarbinnen discriminatie kan worden bestreden. Romavertegenwoordigers zijn vragende partij voor professioneel juridisch advies en bijstand aan Roma zodat zij hun zaak aanhangig kunnen maken. Aangezien de grote meerderheid van de Roma op de armoedegrens leeft, zijn zij niet in staat om zelf een advocaat te betalen. Dat geldt eveneens voor een groot deel van de rest van de bevolking.

Uit voornoemde informatie blijkt verder dat er in geval van discriminatie of gewelddaden in Moldavië ook andere kanalen bestaan die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman, die aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden kan onderzoeken, of de Equality Council, dat bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken en waar een klacht over discriminatie via de website van die organisatie kan worden aangekaart. Voorts zijn er verschillende Romaorganisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten. Verder voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Er dient echter erop gewezen te worden dat deze informatie, waaruit blijkt dat ondanks een zekere vooruitgang op het vlak van rechtsbescherming voor Roma in Moldavië er nog tekortkomingen blijven bestaan, op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Uit bovenstaande informatie kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden.

Het volstaat bovendien niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie: een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

U blijft hier in gebreke. U stelt (CGVS p. 3-4) dat u in Moldavië geen eerlijk proces zal hebben omdat u Roma bent en dat dit zo voor alle Roma is, hetgeen een algemene bewering is die u niet kan onderbouwen. Zo heeft u vanuit België geen contact genomen met de sociale dienst van Otaci om uit te klaren waarom u alle uitkeringen van uw kinderen die u had ontvangen over een periode van 7 jaar diende terug te betalen, terwijl u volgens uw beweringen enkel onterecht voor anderhalf jaar nog een uitkering had ontvangen voor uw oudste dochter die het land had verlaten. Uw motivering dat uw moeder bang is om erheen te gaan omdat ze dan haar huis in beslag gaan nemen en dat u er persoonlijk heen moet gaan, is een blote bewering. Gevraagd of zich heeft geïnformeerd in Moldavië wat u met dit probleem zou kunnen aanvangen, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of er geen organisaties zijn in Moldavië die specifiek hulp kunnen bieden aan Roma, die bv. een advocaat ter beschikking kunnen stellen, antwoordt u ontkennend en stelt u ook dat u er geen kent of geen weet van heeft. U vertoont bijgevolg een onaannemelijk gebrek aan interesse in de nasleep van

deze door u ingeroepen feiten, hetgeen niet alleen op ernstige wijze de door u ingeroepen vrees relativeert, maar eveneens de geloofwaardigheid ervan in het gedrang brengt.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_romaminderheid_20220304.pdf) en de COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20240222.pdf)) toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd.

De Moldavische wetgeving voldoet grotendeels aan het EU-acquis wat betreft non-discriminatie en gelijkheid. Haatmisdrijven zijn opgenomen als strafbaar feit in de Strafwet. Wetswijzigingen in de Strafwet en het wetboek inzake overtredingen, goedgekeurd in mei 2022, zorgen ervoor dat aanzetten tot discriminatie en geweld, geïnspireerd door haat, strafbaar zijn. Verder zijn er strengere straffen voor misdrijven die zijn ingegeven door vooroordelen of stereotypes over ras, kleur, etnie, nationale origine, sociale achtergrond, staatsburgerschap, enzovoort. Sinds april 2022 is haatspraak opgenomen in de Strafwet. De Interethnic Relations Agency (IRA) is bevoegd voor de bevordering van relaties met nationale minderheden en maakt deel uit van een nationale strategie ter versterking van interetnische relaties voor de periode 2017-2027. Sinds 2020 heeft de eerste minister een adviseur over mensenrechten en interetnische relaties. Tijdens een bezoek van de Raad van Europa in september 2022 bekleedt een Roma-vertegenwoordiger deze functie. Sinds februari 2023 is de functie opnieuw vacant. De Moldavische autoriteiten hebben sinds 2011 verschillende nationale programma's met bijbehorend actieplan voor de integratie van Roma goedgekeurd. In augustus 2022 keuren de autoriteiten een nieuw programma goed ter ondersteuning van de Roma-bevolking voor de periode 2022-2025. Hiermee willen de autoriteiten ervoor zorgen dat Roma beter kunnen deelnemen aan het sociale en politieke leven in Moldavië. Een van de positiefste verwezenlijkingen van deze actieplannen, volgens het adviescomité van de Raad van Europa, is de introductie van Roma-bemiddelaars. Zij werken samen met de lokale autoriteiten, onderwijs- en gezondheidsinstellingen om de integratie van de Roma-gemeenschap te bevorderen. Daarnaast bestaat er het National Human Rights Action Plan 2018-2022 met een hoofdstuk gewijd aan Roma met het oog op het garanderen van alle rechten zonder discriminatie. De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. De Equality Council is bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. De Europese Commissie (EC) stelt ook vooruitgang vast wat betreft de inclusie van Roma, met name dankzij het programma ter ondersteuning van Roma voor de periode 2022-2025. De Peoples Advocate of ombudspersoon kan een rechtszaak starten voor het Grondwettelijk Hof en de reguliere rechtbanken alsook kan de ombudsdienst ambtshalve een onderzoek starten. Het adviescomité van de Raad van Europa wijst op de belangrijke rol van de Equality Council en de People's Advocate in de strijd tegen discriminatie. Beide diensten dragen bij tot het garanderen van gelijkheid en het respecteren van de mensenrechten van etnische minderheden.

Discriminatie van Roma op de arbeidsmarkt blijft een probleem. De beperkte participatie van Roma op de formele arbeidsmarkt is echter ook het gevolg van een lage scholingsgraad. Roma zijn eerder werkzaam in de informele economie en doen seizoensarbeid (net zoals een aanzienlijk deel van de niet Roma-bevolking in Moldavië). Hoewel slechts een beperkt aantal Roma recht heeft op socialezekerheidsuitkeringen, is dit voornamelijk het gevolg van langdurige werkloosheid in combinatie met een meerderheid van de Roma-gemeenschap die niet officieel is tewerkgesteld. Roma-gezinnen, inclusief deze met gezinsleden met een handicap, ontvangen sociale bijstand. Kinderbijslag is voor Roma een belangrijke bron van inkomsten.

Kort voor de coronapandemie stelt de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, voornamelijk in het basisonderwijs. Dat is grotendeels te danken aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Wat betreft de toegang tot onderwijs, dient te worden opgemerkt dat lager onderwijs gratis is en onderwijs in het algemeen is verplicht tot de negende graad (15-16 jaar). Toch ligt het inschrijvingspercentage van Roma-kinderen op alle niveaus van het onderwijs lager dan bij niet-Roma-kinderen. Factoren als armoede, gebrek aan vervoer naar school

vanuit afgelegen rurale gebieden, de ongeschooldheid van de ouders en culturele gebruiken binnen de Roma-gemeenschap (bv. het mindere belang dat gehecht wordt aan onderwijs, kindhuwelijken bij meisjes, de impact van migratie) liggen aan de basis van dit verschil.

Sinds 2015 bestaat er een wet inzake huisvesting die Roma erkent als een van de begunstigden van sociale huisvesting. De European Commission against Racism and Intolerance (ECRI) rapporteert in 2018 dat de implementatie van deze wet te wens overlaat ten gevolge van een significant tekort aan financiële middelen. De toegang tot adequate huisvesting is niet enkel een probleem voor Roma. Er is een algemeen tekort is aan sociale huisvesting, voornamelijk op het platteland, en een beperkte toegang tot stromend water en riolering.

Het gezondheidssysteem in Moldavië streeft ernaar toegankelijk te zijn voor iedereen. Verschillende soorten zorg zijn gratis ongeacht of iemand een ziektekostenverzekering heeft of niet. Dat gaat over de eerstelijns- en spoedzorg en behandelingen voor tuberculose, aids en kanker. Mensen met een arbeidscontract en zelfstandigen hebben via hun sociale bijdragen een ziektekostenverzekering. Andere personen wiens ziektekosten automatisch worden gedekt zijn kinderen, studenten, zwangere vrouwen (inclusief postnatale zorg), moeders van minstens vier kinderen, mensen met een handicap, gepensioneerden, geregistreerde werklozen, mensen die sociale bijstand krijgen en mensen die onder de armoedegrens leven. Wat betreft Roma, rapporteert het USDOS dat er vaak onvoldoende plaatsen zijn waar Roma terecht kunnen voor dringende medische hulp in de buurt van hun afgelegen vestigingen. Verder stelt het USDOS dat gezondheidswerkers Roma ongelijk of willekeurig behandelen. De East Europe Foundation (EEF) concludeert dat informele betalingen in ruil voor medische diensten (ook een probleem voor niet-Roma) de voornaamste hindernis vormen om medische hulp te zoeken. Een bijkomend obstakel voor Roma is een gebrek aan vertrouwen in artsen en angst voor de houding van een arts tegenover Roma.

Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt, de verbetering van hun sociaaleconomische levensomstandigheden en betere toegang tot huisvesting en gezondheidszorg niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Uw man haalde nog aan dat Roma in Moldavië worden gediscrimineerd, hij stelde hieromtrent (CGVS man p. 4) dat als hij in een winkel stapte ze niet in zijn ogen keken en hem niet aanspraken, hetgeen bezwaarlijk kan beschouwd worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hij stelde ook dat men Roma geen werk geeft maar uit jullie verklaringen blijkt dat jullie weldegelijk werk hadden en genoten van een sociale uitkering (CGVS man p. 3; CGVS p. 3).

Wat de problemen van jullie kinderen op school betreft, blijkt uit de verklaringen van uw man (CGVS man p. 5-6) dat de kinderen slechts naar school konden gaan mits het betalen van bepaalde bedragen hetgeen niet nodig was opdat de Moldavische kinderen school konden lopen en dat hij dit tevergeefs ging aanklagen bij de burgemeester van het dorp. U maakte geen melding van dergelijke problemen om jullie kinderen school te laten lopen en stelde (CGVS p. 5) dat jullie kinderen net als al de andere leerlingen een bepaald bedrag dienden te betalen om naar school te gaan. Voorts had u geen weet dat uw man stappen had ondernomen bij de burgemeester. Deze vaststellingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Zowel u (CGVS p. 5) als uw man (CGVS p. 4) vrezen dat de oorlog in Oekraïne gevolgen zal hebben in Moldavië. Er dient te worden vastgesteld dat uw vrees voor het risico dat er een conflict uitbreekt in Moldavië, uitsluitend gebaseerd is op veronderstellingen van uw kant. U levert namelijk geen enkel tastbaar bewijs dat erop wijst dat het huidige conflict in Oekraïne zich naar het Moldavische grondgebied zou kunnen uitbreiden. Het Commissariaat-generaal wijst erop dat het niet de taak van de asielinstanties is om in abstracto, op louter hypothetische basis te beslissen: de verzoeker moet in concreto bewijzen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt, of dat hij behoort tot een groep die volgens de beschikbare informatie over zijn land systematisch wordt blootgesteld aan dergelijke vervolging of schade. Bijgevolg kan uw vrees voor een gewapend conflict in Moldavië door het Commissariaat-generaal niet als gegronnd worden beschouwd.

Wat betreft jullie vrees voor vluchtelingen uit Oekraïne die mensen in Moldavië lastig vallen halen jullie elk één voorval aan (CGVS man p. 7-8; CGVS D. (...) p. 3) van een dergelijke persoon die bij jullie langskwam

en die in het geval van uw man door hem en twee andere personen kon weggejaagd en die in uw geval wegging nadat u hem water had gegeven. Dat jullie kinderen hierdoor schrik kregen is begrijpelijk maar hieruit blijkt niet dat jullie fysieke integriteit of vrijheid in gevaar waren zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat jullie het risico liepen op een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS benadrukt tot slot dat asielzoekers in aanmerking kunnen komen voor de vluchtelingenstatus of voor de subsidiaire beschermingsstatus als blijkt dat hun minderjarige kinderen bij een terugkeer naar Moldavië moeten vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uw asielrelaas werd ongegrond bevonden. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat uw kinderen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk vervolging moet vrezen of er een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Dient hierbij nog opgemerkt te worden dat u drie kinderen heeft die minderjarig zijn. Het is dan ook zeer bevreemdend te moeten vaststellen dat enkel D.P. (...) in eigen naam een asielaanvraag heeft ingediend en hierbij uitsluitend verwijst naar uw asielmotieven. Indien de door u aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat alle minderjarige kinderen in uw gezin tegelijkertijd een persoonlijke asielaanvraag zouden indienen. Dit klemt des te meer nu u tijdens uw gehoor op de zetel van het CGVS op 01/04/2025 uitdrukkelijk gevraagd werd of u vreest voor uw kinderen in geval van een terugkeer naar Moldavië. U verwees toen enkel naar het door uzelf uiteengezette asielrelaas. De vaststelling dat niet alle minderjarige kinderen in uw gezin tegelijkertijd een persoonlijk asielaanvraag indienen ondermijnt dan ook niet alleen de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging, maar doet ook het vermoeden rijzen dat u de mogelijkheid om uw minderjarige kinderen een persoonlijke asielaanvraag te laten indienen gebruikt ten einde uw recht op opvang, dan wel uw verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

De door u en uw gezin voorgelegde paspoorten bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van P.O. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Moldavisch staatsburger van Roma origine afkomstig uit Otaci. Op 02/12/2022 diende u samen uw man V.R. (...) (O.V. (...)) een eerste verzoek in België in. Aangezien jullie zich voor het CGVS niet aanboden op de voorziene dag van het persoonlijk onderhoud van 26/04/2023 werd jullie verzoek beëindigd. In 2024 diende jullie een verzoek in in Nederland en in Frankrijk.

Op 18/11/2024 dienden jullie een tweede verzoek in België in. Eerder hadden jullie op 06/09/2024 een verzoek ingediend in hoofde van jullie dochter D.P. (...) (O.V. (...)).

U haalt aan dat de sociale dienst van uw stad u in februari 2023 verweet dat u fraude had gepleegd met de sociale uitkeringen die u ontving voor uw kinderen. Uw oudste dochter had Moldavië verlaten anderhalf jaar voor ze 18 jaar werd. U bleef echter tot deze leeftijd een sociale uitkering ontvangen voor haar. U kan echter niet lezen dus u wist niet dat dit onterecht was. De sociale dienst vraagt voor een periode van 7 jaar dat u alle ontvangen uitkeringen van uw 5 kinderen zou terug betalen, dit komt neer op een bedrag van 14.000€. Indien u deze som niet betaalt binnen 2 à 3 jaar zal men uw eigendom in beslag nemen, maar u heeft helemaal geen eigendom, of naar de gevangenis sturen. Voorts haalt u aan dat de kinderen op school niet correct

werden behandeld. Ook woonden jullie bij de grens van Oekraïne en vreest u dat er een bom op jullie huis zou vallen. Er waren ook vluchtelingen die de grens overstaken en waarvoor jullie bang waren. Ter ondersteuning van uw verzoek legt u uw internationaal paspoort voor en deze van uw man en kinderen, en een brief van de sociale dienst van Otaci.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Moldavië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 3) dat u ongeveer anderhalf jaar onterecht een sociale uitkering ontving voor uw dochter die echter al het land had verlaten. U heeft dit geld inderdaad ontvangen maar u wist niet dat u er geen recht op had. De sociale dienst stelde dat u fraude heeft gepleegd en u dient voor een periode van 7 jaar alle ontvangen uitkeringen van uw 5 kinderen terug te betalen, dit komt neer op een bedrag van 14.000€.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u een document dd. 15/02/2023 van de sociale dienst van Otaci voor waaruit blijkt dat ten gevolge van het niet melden van veranderingen die zich hebben voorgedaan in de structuur of omstandigheden van uw gezin dit heeft geleid tot een schending van wettelijke bepalingen, als gevolg daarvan werd vastgesteld dat u ten onrechte het bedrag van 251.560,00 lei is betaald (i.e. bijna 13.000€), hetgeen niet wordt betwist door het CGVS.

Nergens in dit document wordt echter gepreciseerd dat dit in de door u beweerde omstandigheden zou zijn gebeurd, nl. dat u niet had aangegeven aan de sociale dienst dat uw oudste dochter het land had verlaten, dat u dit niet wist omdat u analfabeet bent, dat u daarom alle ontvangen uitkeringen van uw kinderen van over 7 jaar diende terug te betalen, en dat bij niet betaling uw eigendommen in beslag zullen worden genomen of u naar gevangenis zal worden gestuurd. U verklaart nochtans ook (CGVS p. 4) dat u reeds eerder documenten had ontvangen dat u niet in orde was met de wettelijke bepalingen en dat u deze niet kon lezen, maar u legt deze documenten niet voor. Bijgevolg dient reeds te worden vastgesteld dat u louter blote beweringen uit over de omstandigheden dat de sociale dienst er toe zou zijn gekomen om deze sociale uitkeringen van u terug te eisen.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_roma-minderheid_20220304.pdf) en de COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20240222.pdf)), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderraportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Vanuit de Romagemeenschap zijn er klachten over de effectieve toegankelijkheid en beschikbaarheid van politionele en juridische bijstand. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen. Het is voor Roma mogelijk om naar de politie te stappen, maar de administratieve rompslomp is volgens het adviescomité van de Raad van Europa te omslachtig, waardoor zij niet geneigd zijn om met hun zaak verder te gaan. Dat is voornamelijk het geval voor Roma die onvoldoende kennis hebben over het wettelijke en institutionele kader waarbinnen discriminatie kan worden bestreden. Romavertegenwoordigers zijn vragende partij voor professioneel juridisch advies en bijstand aan Roma zodat zij hun zaak aanhangig kunnen maken. Aangezien de grote meerderheid van de Roma op de armoedegrens leeft, zijn zij niet in staat om zelf een advocaat te betalen. Dat geldt eveneens voor een groot deel van de rest van de bevolking.

Uit voornoemde informatie blijkt verder dat er in geval van discriminatie of gewelddaden in Moldavië ook andere kanalen bestaan die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman, die aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden kan onderzoeken, of de Equality Council, dat bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken en waar een klacht over discriminatie via de website van die organisatie kan worden aangekaart. Voorts zijn er verschillende Romaorganisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties

monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten. Verder voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Er dient echter erop gewezen te worden dat deze informatie, waaruit blijkt dat ondanks een zekere vooruitgang op het vlak van rechtsbescherming voor Roma in Moldavië er nog tekortkomingen blijven bestaan, op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Uit bovenstaande informatie kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden.

Het volstaat bovendien niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie: een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

U blijft hier in gebreke. U stelt (CGVS p. 3-4) dat u in Moldavië geen eerlijk proces zal hebben omdat u Roma bent en dat dit zo voor alle Roma is, hetgeen een algemene bewering is die u niet kan onderbouwen. Zo heeft u vanuit België geen contact genomen met de sociale dienst van Otaci om uit te klaren waarom u alle uitkeringen van uw kinderen die u had ontvangen over een periode van 7 jaar diende terug te betalen, terwijl u volgens uw beweringen enkel onterecht voor anderhalf jaar nog een uitkering had ontvangen voor uw oudste dochter die het land had verlaten. Uw motivering dat uw moeder bang is om erheen te gaan omdat ze dan haar huis in beslag gaan nemen en dat u er persoonlijk heen moet gaan, is een blote bewering. Gevraagd of zich heeft geïnformeerd in Moldavië wat u met dit probleem zou kunnen aanvangen, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of er geen organisaties zijn in Moldavië die specifiek hulp kunnen bieden aan Roma, die bv. een advocaat ter beschikking kunnen stellen, antwoordt u ontkennend en stelt u ook dat u er geen kent of geen weet van heeft. U vertoont bijgevolg een onaannemelijk gebrek aan interesse in de nasleep van deze door u ingeroepen feiten, hetgeen niet alleen op ernstige wijze de door u ingeroepen vrees relativeert, maar eveneens de geloofwaardigheid ervan in het gedrang brengt.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_romaminderheid_20220304.pdf) en de COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20240222.pdf)) toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd.

De Moldavische wetgeving voldoet grotendeels aan het EU-acquis wat betreft non-discriminatie en gelijkheid. Haatmisdrijven zijn opgenomen als strafbaar feit in de Strafwet. Wetswijzigingen in de Strafwet en het wetboek inzake overtredingen, goedgekeurd in mei 2022, zorgen ervoor dat aanzetten tot discriminatie en geweld, geïnspireerd door haat, strafbaar zijn. Verder zijn er strengere straffen voor misdrijven die zijn ingegeven door vooroordelen of stereotypes over ras, kleur, etnie, nationale origine, sociale achtergrond, staatsburgerschap, enzovoort. Sinds april 2022 is haatspraak opgenomen in de Strafwet. De Interethnic Relations Agency (IRA) is bevoegd voor de bevordering van relaties met nationale minderheden en maakt deel uit van een nationale strategie ter versterking van interetnische relaties voor de periode 2017-2027. Sinds 2020 heeft de eerste minister een adviseur over mensenrechten en interetnische relaties. Tijdens een bezoek van de Raad van Europa in september 2022 bekleedt een Roma-vertegenwoordiger deze functie. Sinds februari 2023 is de functie opnieuw vacant. De Moldavische autoriteiten hebben sinds 2011 verschillende nationale programma's met bijbehorend actieplan voor de integratie van Roma goedgekeurd. In augustus 2022 keuren de autoriteiten een nieuw programma goed ter ondersteuning van de Roma-bevolking voor de periode 2022-2025. Hiermee willen de autoriteiten ervoor zorgen dat Roma beter kunnen deelnemen aan het sociale en politieke leven in Moldavië. Een van de positiefste verwezenlijkingen van deze actieplannen, volgens het adviescomité van de Raad van Europa, is de introductie van Roma-bemiddelaars. Zij werken samen met de lokale autoriteiten, onderwijs- en gezondheidsinstellingen om de integratie van de

Roma-gemeenschap te bevorderen. Daarnaast bestaat er het National Human Rights Action Plan 2018-2022 met een hoofdstuk gewijd aan Roma met het oog op het garanderen van alle rechten zonder discriminatie. De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. De Equality Council is bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. De Europese Commissie (EC) stelt ook vooruitgang vast wat betreft de inclusie van Roma, met name dankzij het programma ter ondersteuning van Roma voor de periode 2022-2025. De Peoples Advocate of ombudspersoon kan een rechtszaak starten voor het Grondwettelijk Hof en de reguliere rechtbanken alsook kan de ombudsdienst ambtshalve een onderzoek starten. Het adviescomité van de Raad van Europa wijst op de belangrijke rol van de Equality Council en de People's Advocate in de strijd tegen discriminatie. Beide diensten dragen bij tot het garanderen van gelijkheid en het respecteren van de mensenrechten van etnische minderheden.

Discriminatie van Roma op de arbeidsmarkt blijft een probleem. De beperkte participatie van Roma op de formele arbeidsmarkt is echter ook het gevolg van een lage scholingsgraad. Roma zijn eerder werkzaam in de informele economie en doen seizoensarbeid (net zoals een aanzienlijk deel van de niet Roma-bevolking in Moldavië). Hoewel slechts een beperkt aantal Roma recht heeft op socialezekerheidsuitkeringen, is dit voornamelijk het gevolg van langdurige werkloosheid in combinatie met een meerderheid van de Roma-gemeenschap die niet officieel is tewerkgesteld. Roma-gezinnen, inclusief deze met gezinsleden met een handicap, ontvangen sociale bijstand. Kinderbijslag is voor Roma een belangrijke bron van inkomsten.

Kort voor de coronapandemie stelt de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, voornamelijk in het basisonderwijs. Dat is grotendeels te danken aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Wat betreft de toegang tot onderwijs, dient te worden opgemerkt dat lager onderwijs gratis is en onderwijs in het algemeen is verplicht tot de negende graad (15-16 jaar). Toch ligt het inschrijvingspercentage van Roma-kinderen op alle niveaus van het onderwijs lager dan bij niet-Roma-kinderen. Factoren als armoede, gebrek aan vervoer naar school vanuit afgelegen rurale gebieden, de ongeschooldheid van de ouders en culturele gebruiken binnen de Roma-gemeenschap (bv. het mindere belang dat gehecht wordt aan onderwijs, kindhuwelijken bij meisjes, de impact van migratie) liggen aan de basis van dit verschil.

Sinds 2015 bestaat er een wet inzake huisvesting die Roma erkent als een van de begunstigden van sociale huisvesting. De European Commission against Racism and Intolerance (ECRI) rapporteert in 2018 dat de implementatie van deze wet te wensen overlaat ten gevolge van een significant tekort aan financiële middelen. De toegang tot adequate huisvesting is niet enkel een probleem voor Roma. Er is een algemeen tekort is aan sociale huisvesting, voornamelijk op het platteland, en een beperkte toegang tot stromend water en riolering.

Het gezondheidssysteem in Moldavië streeft ernaar toegankelijk te zijn voor iedereen. Verschillende soorten zorg zijn gratis ongeacht of iemand een ziektekostenverzekering heeft of niet. Dat gaat over de eerstelijns- en spoedzorg en behandelingen voor tuberculose, aids en kanker. Mensen met een arbeidscontract en zelfstandigen hebben via hun sociale bijdragen een ziektekostenverzekering. Andere personen wiens ziektekosten automatisch worden gedekt zijn kinderen, studenten, zwangere vrouwen (inclusief postnatale zorg), moeders van minstens vier kinderen, mensen met een handicap, gepensioneerden, geregistreerde werklozen, mensen die sociale bijstand krijgen en mensen die onder de armoedegrens leven. Wat betreft Roma, rapporteert het USDOS dat er vaak onvoldoende plaatsen zijn waar Roma terecht kunnen voor dringende medische hulp in de buurt van hun afgelegen vestigingen. Verder stelt het USDOS dat gezondheidswerkers Roma ongelijk of willekeurig behandelen. De East Europe Foundation (EEF) concludeert dat informele betalingen in ruil voor medische diensten (ook een probleem voor niet-Roma) de voornaamste hindernis vormen om medische hulp te zoeken. Een bijkomend obstakel voor Roma is een gebrek aan vertrouwen in artsen en angst voor de houding van een arts tegenover Roma.

Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt, de verbetering van hun sociaaleconomische levensomstandigheden en betere toegang tot huisvesting en gezondheidszorg niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van

herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Uw man haalde nog aan dat Roma in Moldavië worden gediscrimineerd, hij stelde hieromtrent (CGVS man p. 4) dat als hij in een winkel stapte ze niet in zijn ogen keken en hem niet aanspraken, hetgeen bezwaarlijk kan beschouwd worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hij stelde ook dat men Roma geen werk geeft maar uit jullie verklaringen blijkt dat jullie weldegelijk werk hadden en genoten van een sociale uitkering (CGVS man p. 3; CGVS p. 3).

Wat de problemen van jullie kinderen op school betreft, blijkt uit de verklaringen van uw man (CGVS man p. 5-6) dat de kinderen slechts naar school konden gaan mits het betalen van bepaalde bedragen hetgeen niet nodig was opdat de Moldavische kinderen school konden lopen en dat hij dit tevergeefs ging aanklagen bij de burgemeester van het dorp. U maakte geen melding van dergelijke problemen om jullie kinderen school te laten lopen en stelde (CGVS p. 5) dat jullie kinderen net als al de andere leerlingen een bepaald bedrag dienden te betalen om naar school te gaan. Voorts had u geen weet dat uw man stappen had ondernomen bij de burgemeester. Deze vaststellingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van jullie relaas.

Zowel u (CGVS p. 5) als uw man (CGVS p. 4) vrezen dat de oorlog in Oekraïne gevolgen zal hebben in Moldavië. Er dient te worden vastgesteld dat uw vrees voor het risico dat er een conflict uitbreekt in Moldavië, uitsluitend gebaseerd is op veronderstellingen van uw kant. U levert namelijk geen enkel tastbaar bewijs dat erop wijst dat het huidige conflict in Oekraïne zich naar het Moldavische grondgebied zou kunnen uitbreiden. Het Commissariaat-generaal wijst erop dat het niet de taak van de asielinstanties is om in abstracto, op louter hypothetische basis te beslissen: de verzoeker moet in concreto bewijzen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt, of dat hij behoort tot een groep die volgens de beschikbare informatie over zijn land systematisch wordt blootgesteld aan dergelijke vervolging of schade. Bijgevolg kan uw vrees voor een gewapend conflict in Moldavië door het Commissariaat-generaal niet als gegrond worden beschouwd.

Wat betreft jullie vrees voor vluchtelingen uit Oekraïne die mensen in Moldavië lastig vallen halen jullie elk één voorval aan (CGVS man p. 7-8; CGVS D. (...) p. 3) van een dergelijke persoon die bij jullie langskwam en die in het geval van uw man door hem en twee andere personen kon weggejaagd en die in uw geval wegging nadat u hem water had gegeven. Dat jullie kinderen hierdoor schrik kregen is begrijpelijk maar hieruit blijkt niet dat jullie fysieke integriteit of vrijheid in gevaar waren zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie noch dat jullie het risico liepen op een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS benadrukt tot slot dat asielzoekers in aanmerking kunnen komen voor de vluchtelingenstatus of voor de subsidiaire beschermingsstatus als blijkt dat hun minderjarige kinderen bij een terugkeer naar Moldavië moeten vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uw asielrelaas werd ongegrond bevonden. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat uw kinderen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk vervolging moet vrezen of er een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Dient hierbij nog opgemerkt te worden dat u drie kinderen heeft die minderjarig zijn. Het is dan ook zeer bevreemdend te moeten vaststellen dat enkel D.P. (...) in eigen naam een asielaanvraag heeft ingediend en hierbij uitsluitend verwijst naar uw asielmotieven. Indien de door u aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat alle minderjarige kinderen in uw gezin tegelijkertijd een persoonlijke asielaanvraag zouden indienen. Dit klemt des te meer nu u tijdens uw gehoor op de zetel van het CGVS op 01/04/2025 uitdrukkelijk gevraagd werd of u vreest voor uw kinderen in geval van een terugkeer naar Moldavië. U verwees toen enkel naar het door uzelf uiteengezette asielrelaas. De vaststelling dat niet alle minderjarige kinderen in uw gezin tegelijkertijd een persoonlijk asielaanvraag indienen ondermijnt dan ook niet alleen de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging, maar doet ook het vermoeden rijzen dat u de mogelijkheid om uw minderjarige kinderen een persoonlijke asielaanvraag te laten indienen gebruikt ten einde uw recht op opvang, dan wel uw verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.

De door u en uw gezin voorgelegde paspoorten bevatten persoonsgegevens die niet worden betwist.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen vragen vooraf om door de Raad te worden gehoord. Zij wensen tijdens dit verhoor de onduidelijkheden die zouden zijn gerezen naar aanleiding van de vorige gehoren recht te zetten. Zij hebben de indruk dat zij eerder werden misbegrepen.

2.2. Volgens verzoekende partijen schenden de bestreden beslissingen de motiveringsplicht zoals voorzien in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de zorgvuldigheidsplicht. Volgens hen verschaft het CGVS geen inzicht in de motieven en werden de criteria van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 niet afgetoetst. Minstens achten zij de materiële motiveringsplicht geschonden.

Verzoekende partijen geven vervolgens een aantal algemene, theoretische beschouwingen en verwijzen naar rechtspraak inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en stellen in dit kader onder meer aan de bewijslast te hebben voldaan, eenduidige en coherente verklaringen te hebben afgelegd en steeds de waarheid te hebben verteld.

Verzoekende partijen wijzen eveneens op artikel 17, § 2 van het PR CGVS en stellen dat zij niet met de in de bestreden beslissingen aangehaalde tegenstrijdigheden werden geconfronteerd.

Verzoekende partijen stellen dat zij in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus en zijn dan ook de mening toegedaan “dat er in casu sprake is van schending van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève en artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980.”

“Er kan niet ontkend worden dat verzoekende partij een risicoprofiel heeft, met name een jongen verwickeld in diverse vetes. Verzoekende partij kan zich niet beroepen op bescherming van de Moldavische overheid. Verwerende partij kan niet gevolgd worden als zij stelt dat in geval van eventuele veiligheidsproblemen de in Moldavië opererende overheden aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van art. 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Deze stelling van verwerende partij kan geenszins gevolgd worden, nu deze geenszins overeenstemt met de Moldavische realiteit. Verzoekende partij vraagt dan ook met aandrang rekening te houden met zijn kwetsbaar profiel.”

Verzoekende partijen wijzen op de inhoud van artikel 4, 5° van de Europese Kwalificatierichtlijn en stellen dat het voordeel van de twijfel moet worden verleend. Minstens maken zij aanspraak op de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekende partijen wijzen daarbij op artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van het EVRM, artikel 1 van het Handvest en artikel 15, c van de Europese Kwalificatierichtlijn, geven in dit kader een aantal algemene en theoretische beschouwingen en doen gelden:

“In casu kan gewezen worden op volgende zaken:

- Vanwege afkomst geen kansen op scholing en werk en daardoor serieuze dreiging van ernstige ontwikkelingsschade in het land van herkomst.
- De afwezigheid van een sociaal- en familienetwerk in het land van herkomst.
- Geen of inadequate toegang tot onderwijs in het land van herkomst.

Verzoekende partij kan dan ook aanspraak maken op de subsidiaire bescherming.

Minstens dient gesteld te worden dat al deze zaken niet door verwerende partij werden onderzocht.”

2.3. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

“2. Alvorens te beslissen, akte te verlenen van het feit dat verzoekende partij wenst te worden gehoord op nader te bepalen dag en uur.

3. De vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren.

4. Derhalve de vordering in kosteloze rechtspleging ontvankelijk en gegrond te verklaren;

5. Te oordelen dat verzoekende partij aantoont dat hij de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil inroepen omwille van een gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, nationaliteit, godsdienst, het behoren tot een sociale groep of zijn politieke overtuiging in de zin van artikel 1 A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en bijgevolg aan verzoekende partij de hoedanigheid van vluchteling te erkennen.

6. Ondergeschikt te oordelen dat verzoekende partij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2,c van de wet van 15 december 1980 in geval van terugkeer naar Moldavië bijgevolg te stellen dat verzoekende partij in aanmerking komt voor subsidiaire beschermingsstatus.

7. Uiterst ondergeschikt, zo de Raad voor Vreemdelingenbetwisting niet kan beslissen op basis van het dossier, de beslissing van het Commissariaat – Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 22.04.2025 vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat – Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

2.4. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoekende partijen in het onderhavige verzoekschrift vragen om door de Raad te worden gehoord om “de onduidelijkheden die naar aanleiding van de vorige verhoren zouden gerezen zijn recht te zetten” en omdat zij “de indruk” zouden hebben dat zij “misbegrepen” werden, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de Vreemdelingenwet schriftelijk verloopt. Overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel mogen verzoekende partijen en hun advocaat bovendien hun opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen daarbij worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn. Verzoekende partijen hadden gelet op voormeld wetsartikel middels het onderhavige verzoekschrift de nodige toevoegingen kunnen en moeten doen, de nodige verduidelijkingen kunnen en moeten aanbrengen en de beweerde misverstanden kunnen en moeten rechtzetten. In dit kader kunnen zij bezwaarlijk volstaan met de voormelde, blote, algemene, ongefundeerde, niet-gestaafde en niet nader uitgewerkte beweringen dat er “naar aanleiding van de vorige verhoren” onduidelijkheden “zouden gerezen zijn” en dat zij de indruk zouden hebben mis begrepen te zijn geweest.

3.2. Dient voorts te worden opgemerkt dat de Raad te dezen, in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, geen uitspraak doet over een verblijfsstatus en zich ook niet uitspreekt over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Verder maakt de toetsing of verzoekende partijen in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM, die inhoudelijk in lijn liggen met artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, en artikel 1 van het Handvest van de grondrechten van de EU, dat het recht op de menselijke waardigheid waarborgt, is daarbij in casu niet aan de orde.

3.3. Dient, waar verzoekende partijen zich beroepen op artikel 4 en artikel 15 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011, voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013.

Artikel 4 van deze richtlijn werd omgezet in Belgisch recht in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kunnen verzoekende partijen zich te dezen niet dienstig en rechtstreeks beroepen op de schending van artikel 4 van de voormelde richtlijn. Met de inhoud van de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt in hetgeen volgt en voor zover deze artikelen te dezen van toepassing zouden zijn uiteraard wel terdege rekening gehouden.

Artikel 15 van de voormelde richtlijn werd omgezet in Belgisch recht in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kunnen verzoekende partijen zich te dezen ook niet dienstig en rechtstreeks beroepen op de schending van artikel 15 van de voormelde richtlijn. Met de inhoud en de toepassing van artikel 48/2, § 2 van de Vreemdelingenwet, wordt in hetgeen volgt rekening gehouden.

3.4. Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 17, § 2 van het PR CGVS, dient verder te worden opgemerkt dat verzoekende partijen niet nader uitwerken met welke in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen zij hadden moeten worden geconfronteerd. Voorts blijkt een lezing van de bestreden beslissingen dat hierin geen tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker en/of de verklaringen van verzoekster worden aangehaald. Hoe voormeld artikel te dezen geschonden zou (kunnen) zijn, kan dan ook niet worden ingezien. Voorts kan worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat verzoekende partijen niet zouden zijn geconfronteerd met een aantal van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen op zich geenszins afbreuk doet aan het bestaan van deze vaststellingen. Het doen van dergelijke vaststellingen

is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoekende partijen als enige personen in principe wel kunnen weten wat zij eerder hebben verklaard. In zoverre verweerder verzoekende partijen overeenkomstig artikel 17, § 2 van het PR CGVS moet confronteren met de tegenstrijdigheden die tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld, dient dan ook te worden opgemerkt dat deze bepaling slechts in de verplichting voorziet om de verzoeker om internationale bescherming met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het gehoor worden vastgesteld. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen ruimschoots de kans hadden om middels het onderhavige verzoekschrift de nodige uitleg te verstrekken omtrent en een verklaring te bieden voor de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen. Zij hebben de mogelijkheid om dit verzoekschrift in te dienen daarenboven benut.

3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit de verzoekschriften blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht gesteld wordt dat in hunnen hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.7. De bestreden beslissingen werden genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6, § 1, eerste lid, 1° en 2° en artikel 57/6/1, § 1, § 2 en § 3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 1, eerste lid, 1° en 2° van de Vreemdelingenwet bepalen:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd :

1° om aan de vreemdeling de vluchtelingenstatus, in de zin van artikel 48/3, te erkennen of weigeren te erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, toe te kennen of weigeren toe te kennen;

2° om een verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond te beschouwen op basis van artikel 57/6/1, § 2”.

In artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet wordt bepaald:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

In dit kader en in het licht van het voorgaande, werd in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 12 mei 2024 werd Moldavië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

Dient echter te worden vastgesteld dat Moldavië niet langer is opgenomen op de lijst van veilige landen van herkomst die bepaald wordt bij [KB van 3 december 2025 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.](#)

Gelet op de kwalificatie van Moldavië als een veilig land overeenkomstig het koninklijk besluit van 12 mei 2024, kon de commissaris-generaal evenwel op rechtmatige wijze besluiten tot een versnelde behandeling van het verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet. Evenmin ziet de Raad in, noch wordt zulks door verzoekende partijen in concreto aangetoond, hoe deze versnelde behandeling van de verzoeken hen zou hebben benadeeld.

Dat Moldavië bij het voormelde KB van de lijst van veilige landen van herkomst werd geschrapt, betekent echter niet dat de Raad te dezen en in het kader van het onderhavige beroep niet tot een oordeel kan komen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en kan de Raad te dezen overgaan tot een onderzoek ten gronde, aan de hand van de elementen zoals opgenomen in het rechtsplegingsdossier en de in dit dossier opgenomen administratieve dossiers, van de door verzoekende partijen aangevoerde asielmotieven.

Verzoekende partijen kunnen dan ook niet worden bijgetreden waar zij ter terechtzitting aanvoeren dat de bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd omwille van het enkele feit dat Moldavië bij het voormelde KB van 3 december 2025 van de lijst van veilige landen van herkomst werd geschrapt. Zij brengen niet het minste concrete element aan waaruit kan blijken dat de Raad hierdoor niet over alle elementen zou beschikken die nodig zijn om hun verzoek om internationale bescherming te beoordelen. De Raad benadrukt dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal van 1 april 2025 de kans kregen om de redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door hun advocaat. Verder hadden zij tevens de mogelijkheid om middels hun verzoekschrift en/of per aanvullende nota nieuwe elementen bij te brengen ter staving van hun verzoek om internationale bescherming.

3.8. Dient in dit kader en met betrekking tot hetgeen gesteld wordt in het verzoekschrift vooreerst te worden opgemerkt dat, waar in dit verzoekschrift aangegeven wordt dat niet ontkend zou kunnen worden “dat verzoekende partij een risicoprofiel heeft, met name een jongen verwickeld in diverse vetes”, niet kan worden ingezien en door verzoekende partijen niet wordt uiteengezet waarop verzoekende partijen doelen. Nooit eerder haalden verzoekende partijen namelijk aan dat verzoeker, die gelet op zijn leeftijd daarenboven bezwaarlijk nog als “jongen” kan worden omschreven, verwickeld zou zijn in diverse vetes. Ook halen verzoekende partijen zulks niet aan in het feitenrelaas in het voorliggende verzoekschrift en verstrekken zij hierover niet de minste verdere duiding. Bijgevolg dient te worden aangenomen dat de voormelde passage in het voorliggende verzoekschrift werd opgenomen door onzorgvuldig kopieer- en plakwerk vanwege de advocaat van verzoekende partijen en wordt deze passage verder buiten beschouwing gelaten.

Met betrekking tot de door verzoekende partijen aangehaalde problemen en vrees, wordt in de bestreden beslissingen verder op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Uit uw verklaringen blijkt (CGVS p. 3) dat u ongeveer anderhalf jaar onterecht een sociale uitkering ontving voor uw dochter die echter al het land had verlaten. U heeft dit geld inderdaad ontvangen maar u wist niet dat u er geen recht op had. De sociale dienst stelde dat u fraude heeft gepleegd en u dient voor een periode van 7 jaar alle ontvangen uitkeringen van uw 5 kinderen terug te betalen, dit komt neer op een bedrag van 14.000€.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u een document dd. 15/02/2023 van de sociale dienst van Otaci voor waaruit blijkt dat ten gevolge van het niet melden van veranderingen die zich hebben voorgedaan in de structuur of omstandigheden van uw gezin dit heeft geleid tot een schending van wettelijke bepalingen, als gevolg daarvan werd vastgesteld dat u ten onrechte het bedrag van 251.560,00 lei is betaald (i.e. bijna 13.000€), hetgeen niet wordt betwist door het CGVS.

Nergens in dit document wordt echter gepreciseerd dat dit in de door u beweerde omstandigheden zou zijn gebeurd, nl. dat u niet had aangegeven aan de sociale dienst dat uw oudste dochter het land had verlaten,

dat u dit niet wist omdat u analfabeet bent, dat u daarom alle ontvangen uitkeringen van uw kinderen van over 7 jaar diende terug te betalen, en dat bij niet betaling uw eigendommen in beslag zullen worden genomen of u naar gevangenis zal worden gestuurd. U verklaart nochtans ook (CGVS p. 4) dat u reeds eerder documenten had ontvangen dat u niet in orde was met de wettelijke bepalingen en dat u deze niet kon lezen, maar u legt deze documenten niet voor. Bijgevolg dient reeds te worden vastgesteld dat u louter blote beweringen uit over de omstandigheden dat de sociale dienst er toe zou zijn gekomen om deze sociale uitkeringen van u terug te eisen.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_roma-minderheid_20220304.pdf) en de COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20240222.pdf)), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderraportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Vanuit de Romagemeenschap zijn er klachten over de effectieve toegankelijkheid en beschikbaarheid van politionele en juridische bijstand. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen. Het is voor Roma mogelijk om naar de politie te stappen, maar de administratieve rompslomp is volgens het adviescomité van de Raad van Europa te omslachtig, waardoor zij niet geneigd zijn om met hun zaak verder te gaan. Dat is voornamelijk het geval voor Roma die onvoldoende kennis hebben over het wettelijke en institutionele kader waarbinnen discriminatie kan worden bestreden. Romavertegenwoordigers zijn vragende partij voor professioneel juridisch advies en bijstand aan Roma zodat zij hun zaak aanhangig kunnen maken. Aangezien de grote meerderheid van de Roma op de armoedegrens leeft, zijn zij niet in staat om zelf een advocaat te betalen. Dat geldt eveneens voor een groot deel van de rest van de bevolking.

Uit voornoemde informatie blijkt verder dat er in geval van discriminatie of gewelddaden in Moldavië ook andere kanalen bestaan die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman, die aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden kan onderzoeken, of de Equality Council, dat bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken en waar een klacht over discriminatie via de website van die organisatie kan worden aangekaart. Voorts zijn er verschillende Romaorganisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten. Verder voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Er dient echter erop gewezen te worden dat deze informatie, waaruit blijkt dat ondanks een zekere vooruitgang op het vlak van rechtsbescherming voor Roma in Moldavië er nog tekortkomingen blijven bestaan, op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Uit bovenstaande informatie kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden.

Het volstaat bovendien niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie: een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

U blijft hier in gebreke. U stelt (CGVS p. 3-4) dat u in Moldavië geen eerlijk proces zal hebben omdat u Roma bent en dat dit zo voor alle Roma is, hetgeen een algemene bewering is die u niet kan onderbouwen. Zo heeft u vanuit België geen contact genomen met de sociale dienst van Otaci om uit te klaren waarom u alle uitkeringen van uw kinderen die u had ontvangen over een periode van 7 jaar diende terug te betalen, terwijl u volgens uw beweringen enkel onterecht voor anderhalf jaar nog een uitkering had ontvangen voor uw oudste dochter die het land had verlaten. Uw motivering dat uw moeder bang is om erheen te gaan omdat ze dan haar huis in beslag gaan nemen en dat u er persoonlijk heen moet gaan, is een blote bewering. Gevraagd of zich heeft geïnformeerd in Moldavië wat u met dit probleem zou kunnen aanvangen, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of er geen organisaties zijn in Moldavië die specifiek hulp kunnen bieden aan Roma, die bv. een advocaat ter beschikking kunnen stellen, antwoordt u ontkennend en stelt u ook dat u er geen kent of geen weet van heeft. U vertoont bijgevolg een onaannemelijk gebrek aan interesse in de nasleep van deze door u ingeroepen feiten, hetgeen niet alleen op ernstige wijze de door u ingeroepen vrees relativeert, maar eveneens de geloofwaardigheid ervan in het gedrang brengt.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 4 maart 2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_de_romaminderheid_20220304.pdf) en de COI Focus. Moldavië. Algemene situatie van 22 februari 2024 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_moldavie_algemene_situatie_20240222.pdf)) toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precare economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Roma-kinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd.

De Moldavische wetgeving voldoet grotendeels aan het EU-acquis wat betreft non-discriminatie en gelijkheid. Haatmisdrijven zijn opgenomen als strafbaar feit in de Strafwet. Wetswijzigingen in de Strafwet en het wetboek inzake overtredingen, goedgekeurd in mei 2022, zorgen ervoor dat aanzetten tot discriminatie en geweld, geïnspireerd door haat, strafbaar zijn. Verder zijn er strengere straffen voor misdrijven die zijn ingegeven door vooroordelen of stereotypes over ras, kleur, etnie, nationale origine, sociale achtergrond, staatsburgerschap, enzovoort. Sinds april 2022 is haatspraak opgenomen in de Strafwet. De Interethnic Relations Agency (IRA) is bevoegd voor de bevordering van relaties met nationale minderheden en maakt deel uit van een nationale strategie ter versterking van interetnische relaties voor de periode 2017-2027. Sinds 2020 heeft de eerste minister een adviseur over mensenrechten en interetnische relaties. Tijdens een bezoek van de Raad van Europa in september 2022 bekleedt een Roma-vertegenwoordiger deze functie. Sinds februari 2023 is de functie opnieuw vacant. De Moldavische autoriteiten hebben sinds 2011 verschillende nationale programma's met bijbehorend actieplan voor de integratie van Roma goedgekeurd. In augustus 2022 keuren de autoriteiten een nieuw programma goed ter ondersteuning van de Roma-bevolking voor de periode 2022-2025. Hiermee willen de autoriteiten ervoor zorgen dat Roma beter kunnen deelnemen aan het sociale en politieke leven in Moldavië. Een van de positiefste verwezenlijkingen van deze actieplannen, volgens het adviescomité van de Raad van Europa, is de introductie van Roma-bemiddelaars. Zij werken samen met de lokale autoriteiten, onderwijs- en gezondheidsinstellingen om de integratie van de Roma-gemeenschap te bevorderen. Daarnaast bestaat er het National Human Rights Action Plan 2018-2022 met een hoofdstuk gewijd aan Roma met het oog op het garanderen van alle rechten zonder discriminatie. De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. De Equality Council is bevoegd is om aantijgingen van discriminatie onafhankelijk te onderzoeken. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. De Europese Commissie (EC) stelt ook vooruitgang vast wat betreft de inclusie van Roma, met name dankzij het programma ter ondersteuning van Roma voor de periode 2022-2025. De Peoples Advocate of ombudspersoon kan een rechtszaak starten voor het Grondwettelijk Hof en de reguliere rechtbanken alsook kan de ombudsdienst ambtshalve een onderzoek starten. Het adviescomité van de Raad van Europa wijst op de belangrijke rol van de Equality Council en de People's Advocate in de strijd tegen discriminatie. Beide diensten dragen bij tot het garanderen van gelijkheid en het respecteren van de mensenrechten van etnische minderheden.

Discriminatie van Roma op de arbeidsmarkt blijft een probleem. De beperkte participatie van Roma op de formele arbeidsmarkt is echter ook het gevolg van een lage scholingsgraad. Roma zijn eerder werkzaam in de informele economie en doen seizoensarbeid (net zoals een aanzienlijk deel van de niet Roma-bevolking in Moldavië). Hoewel slechts een beperkt aantal Roma recht heeft op socialezekerheidsuitkeringen, is dit voornamelijk het gevolg van langdurige werkloosheid in combinatie met een meerderheid van de Roma-gemeenschap die niet officieel is tewerkgesteld. Roma-gezinnen, inclusief deze met gezinsleden met een handicap, ontvangen sociale bijstand. Kinderbijslag is voor Roma een belangrijke bron van inkomsten.

Kort voor de coronapandemie stelt de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, voornamelijk in het basisonderwijs. Dat is grotendeels te danken aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Wat betreft de toegang tot onderwijs, dient te worden opgemerkt dat lager onderwijs gratis is en onderwijs in het algemeen is verplicht tot de negende graad (15-16 jaar). Toch ligt het inschrijvingspercentage van Roma-kinderen op alle niveaus van het onderwijs lager dan bij niet-Roma-kinderen. Factoren als armoede, gebrek aan vervoer naar school vanuit afgelegen rurale gebieden, de ongeschooldheid van de ouders en culturele gebruiken binnen de

Roma-gemeenschap (bv. het mindere belang dat gehecht wordt aan onderwijs, kindhuwelijken bij meisjes, de impact van migratie) liggen aan de basis van dit verschil.

Sinds 2015 bestaat er een wet inzake huisvesting die Roma erkent als een van de begunstigden van sociale huisvesting. De European Commission against Racism and Intolerance (ECRI) rapporteert in 2018 dat de implementatie van deze wet te wensen overlaat ten gevolge van een significant tekort aan financiële middelen. De toegang tot adequate huisvesting is niet enkel een probleem voor Roma. Er is een algemeen tekort is aan sociale huisvesting, voornamelijk op het platteland, en een beperkte toegang tot stromend water en riolering.

Het gezondheidssysteem in Moldavië streeft ernaar toegankelijk te zijn voor iedereen. Verschillende soorten zorg zijn gratis ongeacht of iemand een ziektekostenverzekering heeft of niet. Dat gaat over de eerstelijns- en spoedzorg en behandelingen voor tuberculose, aids en kanker. Mensen met een arbeidscontract en zelfstandigen hebben via hun sociale bijdragen een ziektekostenverzekering. Andere personen wiens ziektekosten automatisch worden gedekt zijn kinderen, studenten, zwangere vrouwen (inclusief postnatale zorg), moeders van minstens vier kinderen, mensen met een handicap, gepensioneerden, geregistreerde werklozen, mensen die sociale bijstand krijgen en mensen die onder de armoedegrens leven. Wat betreft Roma, rapporteert het USDOS dat er vaak onvoldoende plaatsen zijn waar Roma terecht kunnen voor dringende medische hulp in de buurt van hun afgelegen vestigingen. Verder stelt het USDOS dat gezondheidswerkers Roma ongelijk of willekeurig behandelen. De East Europe Foundation (EEF) concludeert dat informele betalingen in ruil voor medische diensten (ook een probleem voor niet-Roma) de voornaamste hindernis vormen om medische hulp te zoeken. Een bijkomend obstakel voor Roma is een gebrek aan vertrouwen in artsen en angst voor de houding van een arts tegenover Roma.

Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt, de verbetering van hun sociaaleconomische levensomstandigheden en betere toegang tot huisvesting en gezondheidszorg niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Uw man haalde nog aan dat Roma in Moldavië worden gediscrimineerd, hij stelde hieromtrent (CGVS man p. 4) dat als hij in een winkel stapte ze niet in zijn ogen keken en hem niet aanspraken, hetgeen bezwaarlijk kan beschouwd worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie noch als een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Hij stelde ook dat men Roma geen werk geeft maar uit jullie verklaringen blijkt dat jullie weldegelijk werk hadden en genoten van een sociale uitkering (CGVS man p. 3; CGVS p. 3).

Wat de problemen van jullie kinderen op school betreft, blijkt uit de verklaringen van uw man (CGVS man p. 5-6) dat de kinderen slechts naar school konden gaan mits het betalen van bepaalde bedragen hetgeen niet nodig was opdat de Moldavische kinderen school konden lopen en dat hij dit tevergeefs ging aanklagen bij de burgemeester van het dorp. U maakte geen melding van dergelijke problemen om jullie kinderen school te laten lopen en stelde (CGVS p. 5) dat jullie kinderen net als al de andere leerlingen een bepaald bedrag dienden te betalen om naar school te gaan. Voorts had u geen weet dat uw man stappen had ondernomen bij de burgemeester. Deze vaststellingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van jullie relaas.”

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Door eenvoudigweg te herhalen en boudweg en op algemene, niet-gestaafde, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze te poneren dat zij (omwille van hun afkomst) geen of inadequate toegang zouden hebben tot onderwijs, werk en bescherming en wel degelijk zouden riskeren te worden gediscrimineerd, onkrachten verzoekende partijen de voormelde motieven namelijk hoegenaamd niet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen bovendien geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt: “Wat betreft jullie vrees voor vluchtelingen uit Oekraïne die mensen in Moldavië lastig vallen halen jullie elk één voorval aan (CGVS man p. 7-8; CGVS D. (...) p. 3) van een dergelijke persoon die bij jullie langskwam en die in het geval van uw man door hem en twee andere personen kon weggejaagd en die in uw geval wegging nadat u hem water had gegeven. Dat jullie kinderen hierdoor schrik kregen is begrijpelijk maar hieruit blijkt niet dat jullie fysieke integriteit of vrijheid in gevaar waren zoals bepaald in de

Vluchtelingenconventie noch dat jullie het risico liepen op een onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze geheel ongemoeid laten, onverminderd overeind.

Waar verzoekende partijen in het onderhavige verzoekschrift daarnaast wijzen op de “afwezigheid van een sociaal- en familienetwerk in het land van herkomst”, dient voorts te worden opgemerkt dat verzoekende partijen met deze louter algemene verwijzing bezwaarlijk kunnen volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat zij nood zouden hebben aan internationale bescherming. Verzoekende partijen, die hun land van herkomst nog maar enkele jaren hebben verlaten, tonen niet aan dat zij bij een terugkeer naar dit land verstoken zouden zijn van ieder familiaal en sociaal netwerk. Integendeel, verklaarden zij bij het CGVS nog dat zij in Moldavië wel degelijk nog over familie beschikken en dat deze familie eigendommen bezit (administratief dossier verzoeker, npo p.3; administratief dossier verzoekster, npo p.2). Evenmin tonen verzoekende partijen aan dat, zo al zou kunnen worden aangenomen dat zij over geen (voldoende) netwerk meer beschikken in Moldavië, quod non, zij zich niet op een zelfstandige wijze staande zouden kunnen houden. Reeds hoger bleek in dit kader dat verzoekende partijen in het verleden werk hadden, een sociale uitkering genoten en hun kinderen naar school konden laten gaan. Daarenboven tonen verzoekende partijen niet aan dat zij, zo zij in weerwil van het voorgaande toch in de problemen zouden riskeren te komen en zo zij daartoe de nodige stappen zouden zetten, verstoken zouden riskeren te blijven van de nodige hulp, ondersteuning en bescherming van hun eigen, nationale autoriteiten. Dient daarenboven te worden opgemerkt dat dergelijke louter sociaaleconomische overwegingen als dusdanig niet ressorteren onder het toepassingsgebied van en geen recht geven op internationale bescherming. Zulke sociaaleconomische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In het dossier van verzoekende partijen zijn er, gelet op het voorgaande, echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in hunnen hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door verzoekende partijen concreet aangetoond.

Bovendien wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd:

“Zowel u (CGVS p.5) als uw man (CGVS p.4) vrezen dat de oorlog in Oekraïne gevolgen zal hebben in Moldavië. Er dient te worden vastgesteld dat uw vrees voor het risico dat er een conflict uitbreekt in Moldavië, uitsluitend gebaseerd is op veronderstellingen van uw kant. U levert namelijk geen enkel tastbaar bewijs dat erop wijst dat het huidige conflict in Oekraïne zich naar het Moldavische grondgebied zou kunnen uitbreiden. Het Commissariaat-generaal wijst erop dat het niet de taak van de asielinstanties is om in abstracto, op louter hypothetische basis te beslissen: de verzoeker moet in concreto bewijzen dat hij persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt, of dat hij behoort tot een groep die volgens de beschikbare informatie over zijn land systematisch wordt blootgesteld aan dergelijke vervolging of schade. Bijgevolg kan uw vrees voor een gewapend conflict in Moldavië door het Commissariaat-generaal niet als gegrond worden beschouwd.”

Verzoekende partijen slagen er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar zij in het verzoekschrift op algemene wijze aangeven dat zij in Moldavië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dient immers te worden vastgesteld dat verzoekende partijen geen informatie aanreiken en dat er te dezen evenmin enige informatie voorligt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de situatie in Moldavië zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in het voormelde artikel. Dat verzoekende partijen op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in aanmerking zouden komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, wordt door verzoekende partijen aldus niet aangetoond of aannemelijk gemaakt.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen voor het overige volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Het CGVS benadrukt tot slot dat asielzoekers in aanmerking kunnen komen voor de vluchtelingenstatus of voor de subsidiaire beschermingsstatus als blijkt dat hun minderjarige kinderen bij een terugkeer naar Moldavië moeten vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uw asielrelaas werd ongegrond bevonden. Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat uw kinderen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk vervolging moet vrezen of er een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Dient hierbij nog opgemerkt te worden dat u drie kinderen heeft die minderjarig zijn. Het is dan ook zeer bevreemdend te moeten vaststellen dat enkel D.P. (...) in eigen naam een asielaanvraag heeft ingediend en hierbij uitsluitend verwijst naar uw asielmotieven. Indien de door u aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat alle minderjarige kinderen in uw gezin tegelijkertijd een persoonlijke asielaanvraag zouden indienen. Dit klemt des te meer nu u tijdens uw gehoor op de zetel van het CGVS op 01/04/2025 uitdrukkelijk gevraagd werd of u vreest voor uw kinderen in geval van een terugkeer naar Moldavië. U verwees toen enkel naar het door uzelf uiteengezette asielrelaas.

De vaststelling dat niet alle minderjarige kinderen in uw gezin tegelijkertijd een persoonlijk asielaanvraag indienen ondermijnt dan ook niet alleen de ernst van uw voorgehouden vrees voor vervolging, maar doet ook het vermoeden rijzen dat u de mogelijkheid om uw minderjarige kinderen een persoonlijke asielaanvraag te laten indienen gebruikt ten einde uw recht op opvang, dan wel uw verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekende partijen deze volledig onverlet laten, onverminderd gehandhaafd.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, zoals opgenomen in de mappen ‘documenten’ in de administratieve dossiers, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat, tonen verzoekende partijen, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, ook niet aan dat in hunnen hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Gelet op hetgeen voorafgaat, kunnen verzoekende partijen zich te dezen verder niet op dienstige wijze beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.12. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel in casu en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.13. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.”

Waar verzoekster, dit zonder zulks te staven of te onderbouwen, beweert dat zij “een gegronde vrees voor vervolging heeft in Moldavië omwille van het behoren tot een bepaalde sociale groep, in de zin van artikel 48/3, § 4, van de Vreemdelingenwet, zijnde de Roma”, waar verzoekster poneert dat zij in Moldavië in het geval van eventuele veiligheidsproblemen geen bescherming zou kunnen verkrijgen, waar en in zoverre verzoekster verwijst naar de algemene (veiligheids)situatie in Moldavië, waar verzoekster tracht te laten uitschijnen dat zij in haar land van herkomst verstoken zou zijn van een sociaal netwerk en waar verzoekster in twijfel lijkt te trekken dat haar ouders haar een veilige ontwikkelingsomgeving zouden kunnen bieden, haar zouden kunnen ondersteunen en beschermen en haar adequate leefomstandigheden zouden kunnen bieden, kan dienstig worden gewezen naar de vaststellingen zoals gedaan in het voormelde arrest, geveld ten aanzien van de ouders van verzoekster. Gelet op de in dit arrest gedane vaststellingen, kan niet worden aangenomen dat de voormelde elementen in hoofde van verzoekster aanleiding kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming. Dit geldt nog des te meer daar de moeder van verzoekster wanneer zij voor verzoekster werd gehoord aangaf dat, indien de ouders van verzoekster een rustig leven hebben, dit voor verzoekster ook geldt (administratief dossier, npo, p.3).

In zoverre verzoekster beweert dat een terugkeer naar haar land van herkomst in haren hoofde een “zodanige psychologische ontredding” met zich zou brengen, dient verder te worden opgemerkt dat verzoekster zulks op generlei wijze uitwerkt, aantoot of onderbouwt. Verzoekster kan bezwaarlijk volstaan met een dermate algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte bewering om aan te tonen of aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst psychologische problemen zou riskeren te ontwikkelen. Zelfs indien zulks zou kunnen worden aangenomen, *quod non*, dan nog dient daarenboven te worden opgemerkt dat, nog daargelaten dat verzoekster op generlei wijze aantoot of aannemelijk maakt dat zij in het kader van eventuele mentale problemen in haar land en regio van herkomst niet de nodige behandeling zou kunnen genieten, verzoekster, dit mede gelet op hetgeen vastgesteld werd in het hoger geciteerde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, hoegenaamd niet aantoot of aannemelijk maakt dat deze medische problemen in haren hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoekster middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria

zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

Met betrekking tot verzoeksters bewering dat in haren hoofde een kindspecifieke vrees voor vervolging aanwezig zou zijn, dient verder te worden vastgesteld dat zulks door verzoekster in het geheel niet wordt aangetoond of aannemelijk gemaakt. Verzoekster vergenoegt zich er in dit kader immers toe op louter algemene, niet-gestaafde, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze aan te geven:

“Naast de vervolgingsgronden die ouders mede namens het kind aanvoeren, die mogelijk bij het kind nog nijpender kunnen uitpakken, kan er kindspecifieke vrees voor vervolging aanwezig zijn die noopt tot internationale bescherming, zoals de vrees voor genitale verminking, gedwongen uithuwelijking, eerwraak, bloedwraak, kinderontvoering, rekrutering als kindsoldaat, kinderhandel en kinderarbeid (arbeidsgerelateerde en/of seksueel gerelateerde uitbuiting), maar ook in geval de ontwikkeling van het kind in gevaar is door verwestering of de afwezigheid van minimale standaarden van sociaal-cultureel-economische rechten, zoals adequate huisvesting, schoon drinkwater en voedsel of wanneer kinderen door het ontbreken van geboorteregistratie onthouden zijn van onderwijs, gezondheidszorg en andere diensten”.

Verzoekster betreft dit louter algemene betoog niet op haar persoon en toont niet *in concreto* aan dat, waar, wanneer, door wie, om welke redenen en in welke omstandigheden zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou riskeren te worden geconfronteerd met één of meer van de voormelde problemen. Dat dit zo zou zijn, kan daarenboven bezwaarlijk ernstig worden genomen daar verzoeksters moeder, wanneer deze moeder bij het CGVS verklaringen aflegde in het kader van het verzoek om internationale bescherming en ten behoeve van verzoekster, van dit alles niet de minste melding maakte.

Het voorgaande geldt nog des te meer nu in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd wordt:

“Dient hierbij nog opgemerkt te worden dat u twee broers en één zus heeft die minderjarig zijn. Het is dan ook zeer bevreemdend te moeten vaststellen dat enkel u in eigen naam een asielaanvraag heeft ingediend en hierbij uitsluitend verwijst naar de asielmotieven van uw moeder. Indien de door uw moeder aangehaalde asielmotieven op waarheid berusten kan er immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat alle minderjarige kinderen in uw gezin tegelijkertijd een persoonlijke asielaanvraag zouden indienen. Dit klemt des te meer nu uw ouders tijdens hun gehoor op de zetel van het CGVS op 01/04/2025 uitdrukkelijk gevraagd werd of zij een vrees hebben voor hun kinderen in geval van een terugkeer naar Moldavië. Uw ouders verwezen toen enkel naar het door hun uiteengezette asielrelaas. De vaststelling dat niet alle minderjarige kinderen in uw gezin tegelijkertijd een persoonlijk asielaanvraag indienen, ondermijnt niet alleen de ernst van de voorgehouden vrees voor vervolging in hoofde van u, uw broers en zus, en uw ouders, maar doet ook het vermoeden rijzen dat uw ouders de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk asielaanvraag te laten indienen gebruiken ten einde hun recht op opvang, dan wel hun verblijf op het Belgisch grondgebied te verlengen.”

Verzoekster laat deze motieven in het voorliggende verzoekschrift volledig onverlet. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Verzoeksters paspoort, zoals opgenomen in de map 'documenten' in haar administratief dossier, bevat, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, tot slot slechts verzoeksters persoonsgegevens en kan bijgevolg geen afbreuk doen aan de hoger gedane vaststellingen.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat, toont verzoekster, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, ook niet aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.11. Gelet op hetgeen voorafgaat, kan verzoekster zich te dezen verder niet op dienstige wijze beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.12. Verzoekster toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van dit beginsel door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.13. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT